

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1986-1987

28 APRIL 1987

DERDE VERSLAG

OVER DE MAATREGELEN GENOMEN TER UITVOERING VAN DE WET VAN 27 MAART 1986 TOT TOEKENNING VAN BEPAALDE BIJZONDERE MACHTEN AAN DE KONING

INHOUD

Blz.

Inleiding ...	3
A. Overzichtstabel ...	4
B. Verslagen van de departementen:	
§ 1. Eerste Minister en Staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie ...	14
§ 2. Minister van Economische Zaken en Staatssecretaris voor Energie ...	15
§ 3. Minister van Buitenlandse Betrekkingen en Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking ...	15
§ 4. Minister van Financiën ...	16
§ 5. Minister van Verkeerswezen en Buitenlandse Handel ...	19
§ 6. Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt ...	21
§ 7. Minister van Onderwijs ...	22
§ 8. Minister van Sociale Zaken, Staatssecretaris voor Pensioenen en Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicapten-beleid ...	27

Zie:

Stukken van de Kamer:

- 128 - 85/86:

- Nr. 1: Wetsontwerp.
- Nrs. 2 tot 15: Amendementen.
- Nr. 16: Advies van de Raad van State.
- Nr. 17: Verslag.
- Nr. 18: Bijlagen van het verslag.
- Nrs. 19 tot 22: Amendementen.
- Nrs. 23 en 24: Adviezen van de Raad van State.
- Nr. 25: Bijlagen van het verslag.

Handelingen van de Kamer:

18, 19, 27 en 28 februari 1986.

Stukken van de Senaat:

176 (1985-1986):

- Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer.
- Nr. 2: Verslag.
- Nrs. 3 tot 28: Amendementen.

Handelingen van de Senaat:

21, 22, 24, 25 en 26 maart 1986.

Stukken van de Kamer:

- 128 - 85/86:

- Nr. 26: Verslag.
- Nr. 27: Aanvullend verslag.
- Nr. 28: Tweede verslag.

Chambre des Représentants

SESSION 1986-1987

28 AVRIL 1987

TROISIEME RAPPORT

SUR LES MESURES PRISES EN EXECUTION DE LA LOI DU 27 MARS 1986 ATTRIBUANT CERTAINS POUVOIRS SPECIAUX AU ROI

SOMMAIRE

Pages

Introduction ...	3
A. Tableau synoptique ...	5
B. Rapports des départements:	
§ 1. Premier Ministre et Secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones ...	14
§ 2. Ministre des Affaires économiques et Secrétaire d'Etat à l'Energie ...	15
§ 3. Ministre des Relations extérieures et Secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement ...	15
§ 4. Ministre des Finances ...	16
§ 5. Ministre des Communications et du Commerce extérieur ...	19
§ 6. Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique ...	21
§ 7. Ministre de l'Education nationale ...	22
§ 8. Ministre des Affaires sociales, Secrétaire d'Etat aux Pensions et Secrétaire d'Etat à la Santé publique et à la Politique des Handicapés ...	27

Voir:

Documents de la Chambre:

- 128 - 85/86:

- N° 1: Projet de loi.
- N°s 2 à 15: Amendements.
- N° 16: Avis du Conseil d'Etat.
- N° 17: Rapport.
- N° 18: Annexes du rapport.
- N°s 19 à 22: Amendements.
- N°s 23 et 24: Avis du Conseil d'Etat.
- N° 25: Annexes du rapport.

Annales de la Chambre:

18, 19, 27 et 28 février 1986.

Documents du Sénat:

176 (1985-1986):

- N° 1: Projet transmis par la Chambre.
- N° 2: Rapport.
- N°s 3 à 28: Amendements.

Annales du Sénat:

21, 22, 24, 25 et 26 mars 1986.

Documents de la Chambre:

- 128 - 85/86:

- N° 26: Rapport.
- N° 27: Rapport complémentaire.
- N° 28: Deuxième rapport.

INLEIDING

Artikel 6, § 3, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning bepaalt dat over de besluiten genomen krachtens de door artikel 1 toegekende machten en bekendgemaakt in het *Staatsblad* na 31 december 1986, vóór 30 april 1987 bij de Kamers verslag zal worden uitgebracht.

In het tweede verslag zijn de besluiten reeds opgenomen die tot 31 januari 1987 zijn bekendgemaakt.

In dit derde en laatste verslag worden de besluiten opgenomen die sedert die datum zijn bekendgemaakt. De bekrachtigingswet zal eerlang worden ingediend.

Wilfried MARTENS,
Eerste Minister.

INTRODUCTION

L'article 6, § 3, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi, prévoit qu'il sera fait rapport aux Chambres, avant le 30 avril 1987, sur les arrêtés pris en vertu des pouvoirs conférés par l'article 1er de ladite loi, et publiés au *Moniteur belge* après le 31 décembre 1986.

Le deuxième rapport a déjà repris les arrêtés publiés jusqu'au 31 janvier 1987.

Dans ce troisième et dernier rapport sont repris les arrêtés publiés depuis cette date. La loi de confirmation sera déposée dans les plus brefs délais.

Wilfried MARTENS,
Premier Ministre.

A. — OVERZICHTSTABEL

Maatregelen genomen in toepassing van de wet van 27 maart 1986

Wet tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning

Artikel 1. — Met het oog op het economisch en financieel herstel, de vermindering van de openbare lasten, de gezondmaking van de openbare financiën, de bevordering van de tewerkstelling, alsmede het financieel evenwicht, de beheersing van de uitgaven en de beveiliging van de stelsels van de sociale zekerheid, kan de Koning bij in Ministerraad overlegde besluiten alle nuttige maatregelen nemen ten einde :

1° bij ontstentenis van een interprofessioneel akkoord, dat de handhaving van het concurrentievermogen, de bevordering van de tewerkstelling en van de soepele werking van de arbeidsmarkt verzekert en betrekking heeft op de inkomensvorming en de koopkracht, geldig voor de jaren 1987, 1988 en 1989, gesloten in de Nationale Arbeidsraad vóór 31 juli 1986, en algemeen verbindend verklaard door de Koning voor zover het de handhaving van het concurrentievermogen verzekert :

a) een norm inzake het concurrentievermogen, geldig voor de jaren 1987, 1988 en 1989, vast te stellen, in vergelijking met het gemiddelde van de voornaamste handelspartners van België;

b) in voorkomend geval de eerbiediging van die norm te verzekeren na overleg met de vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de werknemers, van de ondernemingen, van de middenstand en van de landbouw;

c) en, rekening houdend met de specifieke situatie van de kleine en middelgrote ondernemingen.

1. het kader te bepalen waarbinnen, met eerbiediging van de norm, bedoeld in a), vrij kan onderhandeld worden over sectoriële of bedrijfsakkoorden met betrekking tot de bevordering van de tewerkstelling en de soepele werking van de arbeidsmarkt en met betrekking tot de inkomensvorming en de koopkracht;

2. binnen dit kader de modaliteiten te bepalen volgens welke, voor zover in een onderneming voldoende gunstige bedrijfsresultaten worden geboekt, in die onderneming kan onderhandeld worden, naast aanvullende tewerkstelling, over de participatie van alle betrokken werknemers in die resultaten;

3. bij ontstentenis van de in 1 bedoelde akkoorden, de maatregelen te nemen die strekken tot het realiseren van de in die bepaling beoogde doeleinden, desgevallend rekening houdend met de ondernemingen in moeilijkheden;

2° de openbare uitgaven te beheersen, te beperken of te verminderen, en de niet-fiscale ontvangsten van de Schatkist te stijven, meer bepaald :

a) door de regelen betreffende de Rijkscomptabiliteit en betreffende de controle op en het beheer van sommige instellingen van openbaar nut te wijzigen;

b) door het bedrag, de voorwaarden en toekenningsmodaliteiten van de subsidies, vergoedingen, uitkeringen en andere uitgaven vast te stellen die, geheel of ten dele, rechtstreeks of onrechtstreeks, ten laste van de Staat zijn;

Genummerde koninklijke besluiten genomen krachtens de wet tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning

Koninklijk besluit nr. 509 van 5 februari 1987 tot wijziging van de wet van 12 juni 1930 tot oprichting van een Muntfonds.

Koninklijk besluit nr. 511 van 11 maart 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen.

Koninklijk besluit nr. 516 van 31 maart 1987 tot wijziging van artikel 91 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Koninklijk besluit nr. 517 van 31 maart 1987 ter invoering van een jaarlijkse premie op de door de Staat gewaarborgde nieuwe verbintenissen van bepaalde instellingen van de openbare sector.

Koninklijk besluit nr. 521 van 31 maart 1987 tot het bepalen, bij de Regie der Posterijen, van de voorwaarden van toekenning van een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheid, voorafgaand aan het rustpensioen.

Koninklijk besluit nr. 526 van 31 maart 1987 houdende oprichting van een Fonds voor de financiering van de leningen aan vreemde Staten.

Koninklijk besluit nr. 527 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 24 maart 1954 houdende oprichting van een Fonds voor buitenlandse handel.

Koninklijk besluit nr. 520 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 25 april 1933 omtrent de pensioenregeling van het gemeentepersoneel.

Koninklijk besluit nr. 536 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.

Koninklijk besluit nr. 537 van 31 maart 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 297 van 31 maart 1984 betreffende de opdrachten, de wedden, de weddetoelagen en de verloven voor verminderde prestaties in het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra en het koninklijk besluit nr. 435 van 5 augustus 1986 betreffende het verlof en de afwezigheid voor verminderde prestaties ten gunste van de personeelsleden van het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra die de leeftijd van vijftig jaar bereikt hebben of die ten minste twee kinderen niet ouder dan veertien jaar ten laste hebben.

Koninklijk besluit nr. 538 van 31 maart 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 413 van 29 april 1986 houdende bepaling van de werkmiddelen voor het Rijksonderwijs en de werkingstoelagen aan het gesubsidieerd onderwijs.

Koninklijk besluit nr. 539 van 31 maart 1987 tot vastlegging van het aantal uren/leerkracht voor het secundair onderwijs van het type I met volledig leerplan voor het schooljaar 1987-1988.

A. — TABLEAU SYNOPTIQUE

Mesures prises en application de la loi du 27 mars 1986

Loi attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi

Article 1er. — Afin d'assurer le redressement économique et financier, la diminution des charges publiques, l'assainissement des finances publiques, la promotion de l'emploi, ainsi que l'équilibre financier, la maîtrise des dépenses et la sauvegarde des régimes de sécurité sociale, le Roi peut, par arrêtés délibérés en Conseil des Ministres, prendre toutes les mesures utiles en vue :

1° à défaut d'un accord interprofessionnel, assurant le maintien de la compétitivité, la promotion de l'emploi et de la flexibilité du marché du travail et portant sur la formation des revenus et le pouvoir d'achat, applicable pour les années 1987, 1988 et 1989, conclu au sein du Conseil national du travail avant le 31 juillet 1986, et rendu obligatoire par le Roi pour autant qu'il assure le maintien de la compétitivité :

a) de fixer une norme de compétitivité, valable pour les années 1987, 1988 et 1989, par comparaison avec la moyenne des principaux partenaires commerciaux de la Belgique;

b) le cas échéant, d'assurer le respect de cette norme après concertation avec les représentants des organisations représentatives des travailleurs, des entreprises, des classes moyennes et de l'agriculture;

c) et, en tenant compte de la situation spécifique des petites et moyennes entreprises.

1. d'arrêter le cadre dans lequel des accords sectoriels ou d'entreprises portant sur la promotion de l'emploi et de la flexibilité du marché du travail et sur la formation des revenus et le pouvoir d'achat peuvent être librement négociés dans le respect de la norme visée au a);

2. de fixer dans ce cadre les modalités selon lesquelles, pour autant que des résultats d'exploitation suffisamment favorables soient réalisés dans une entreprise, il est possible de négocier dans cette entreprise, outre de l'emploi additionnel, la participation de tous les travailleurs concernés à ces résultats;

3. à défaut des accords visés au 1, de prendre les mesures tendant à réaliser les objectifs énoncés par cette disposition, en tenant compte, s'il échet, des entreprises en difficulté;

2° de maîtriser, de limiter ou de réduire les dépenses publiques, et d'alimenter les recettes non fiscales du Trésor, plus précisément :

a) en modifiant les règles relatives à la comptabilité de l'Etat et au contrôle et à la gestion de certains organismes d'intérêt public;

b) en fixant le montant, les conditions et les modalités d'octroi des subventions, indemnités, allocations et dépenses d'autre nature qui sont, en tout ou en partie, directement ou indirectement, à charge de l'Etat;

Arrêtés royaux numérotés pris en vertu de la loi attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi

Arrêté royal n° 509 du 5 février 1987 modifiant la loi du 12 juin 1930 portant création d'un Fonds monétaire.

Arrêté royal n° 511 du 11 mars 1987 modifiant l'arrêté royal n° 474 du 28 octobre 1986 portant création d'un régime de contractuels subventionnés par l'Etat auprès de certains pouvoirs locaux.

Arrêté royal n° 516 du 31 mars 1987 modifiant l'article 91 de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres.

Arrêté royal n° 517 du 31 mars 1987 instaurant une prime annuelle sur les nouveaux engagements garantis par l'Etat de certaines institutions du secteur public.

Arrêté royal n° 521 du 31 mars 1987 déterminant à la Régie des Postes, les conditions d'octroi d'une mise en disponibilité pour convenance personnelle précédant la pension de retraite.

Arrêté royal n° 526 du 31 mars 1987 portant création d'un Fonds pour le financement des prêts à des Etats étrangers.

Arrêté royal n° 527 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 24 mars 1954 instituant un Fonds du commerce extérieur.

Arrêté royal n° 520 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 25 avril 1933 relative à la pension du personnel communal.

Arrêté royal n° 536 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés.

Arrêté royal n° 537 du 31 mars 1987 modifiant l'arrêté royal n° 297 du 31 mars 1984 relatif aux charges, traitements, subventions-traitements et congés pour prestations réduites dans l'enseignement et les centres psycho-médico-sociaux et l'arrêté royal n° 435 du 5 août 1986 relatif aux congés et absences pour prestations réduites accordés aux membres du personnel de l'enseignement et des centres psycho-médico-sociaux, qui ont atteint l'âge de cinquante ans ou qui ont au moins deux enfants à charge qui n'ont pas dépassé l'âge de quatorze ans.

Arrêté royal n° 538 du 31 mars 1987 modifiant l'arrêté royal n° 413 du 29 avril 1986 portant des dispositions relatives aux moyens de fonctionnement de l'enseignement de l'Etat et aux subventions de fonctionnement allouées à l'enseignement subventionné.

Arrêté royal n° 539 du 31 mars 1987 fixant le nombre de périodes/professeur pour l'enseignement secondaire de plein exercice de type I pour l'année scolaire 1987-1988.

Wet tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning

c) door de openbare instellingen of de instellingen gesubsidieerd door de openbare machten te rationaliseren en hun opdrachten opnieuw te definiëren;

d) door de wettelijke bepalingen te wijzigen die uitgaven ten laste van de Staat tot gevolg hebben;

3° de reglementering, de financiering, de organisatie, de werking en de controle van de verschillende stelsels en sectoren van de sociale zekerheid aan te passen of te wijzigen, erover wakend dat, wat de vervangingsinkomens en andere sociale vergoedingen betreft, de koopkracht van de minstbegoeden integraal beveiligd wordt en zonder afbreuk te doen aan de fundamentele beginselen en doelstellingen van de sociale zekerheid, gebaseerd op de verzekering en de solidariteit;

Genummerde koninklijke besluiten genomen krachtens de wet tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning

Koninklijk besluit nr. 540 van 31 maart 1987 tot vastlegging van het aantal uren/leerkracht voor het secundair onderwijs van het type II met volledig leerplan voor het schooljaar 1987-1988.

Koninklijk besluit nr. 541 van 31 maart 1987 houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het aanvullend secundair beroepsonderwijs en tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 460 van 17 september 1986 tot vaststelling van het rationalisatieplan en het programmatieplan van het hoger onderwijs van het korte type en tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het hoger onderwijs van het lange type.

Koninklijk besluit nr. 543 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wetgeving op de financiering en de controle van de universitaire instellingen.

Koninklijk besluit nr. 545 van 31 maart 1987 betreffende de Koninklijke Munt-schouwburg.

Koninklijk besluit nr. 515 van 31 maart 1987 tot sanering van de financiën van het Studiecentrum voor Kernenergie.

Koninklijk besluit nr. 518 van 31 maart 1987 tot bekrachtiging van de overeenkomst tussen de Regering en de Vlaamse Executieve, de Waalse Gewestexecutieve en de Executieve van het Brusselse Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting.

Koninklijk besluit nr. 519 van 31 maart 1987 tot regeling van de vrijwillige mobiliteit tussen de statutaire personeelsleden van de gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn die eenzelfde werkgebied hebben.

Koninklijk besluit nr. 522 van 31 maart 1987 waarbij machtiging wordt verleend tot overplaatsing van sommige personeelsleden van de Regie der Posterijen naar het Ministerie van Verkeerswezen.

Koninklijk besluit nr. 524 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 17 juni 1953 op de inrichting van het gemeenschappelijk vervoer in de streek van Brussel.

Koninklijk besluit nr. 525 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 22 februari 1961 betreffende de oprichting van maatschappijen voor stedelijk gemeenschappelijk vervoer.

Koninklijk besluit nr. 532 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Koninklijk besluit nr. 540 (zie artikel 1, 2°, b).

Koninklijk besluit nr. 541 (zie artikel 1, 2°, b).

Koninklijk besluit nr. 542 houdende de organisatie, de werking en het beheer van de rijksuniversitaire ziekenhuizen van Gent en Luik.

Koninklijk besluit nr. 544 van 31 maart 1987 waarbij de Nationale Dienst voor Congressen opgericht wordt als Staatsdienst met afzonderlijk beheer.

Koninklijk besluit nr. 545 (zie artikel 1, 2°, b).

Koninklijk besluit nr. 510 van 5 februari 1987 betreffende de toe te kennen Staatswaarborg aan de herfinancieringsleningen uit te geven door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en door de Nationale Landmaatschappij of door de nieuwe instelling die hun verbintenissen zou overnemen.

Koninklijk besluit nr. 512 van 23 maart 1987 tot wijziging van de wet van 3 oktober 1983 houdende de oprichting van een « Overlevingsfonds Derde Wereld » ter uitvoering van de resoluties van de Senaat en van de Kamer van Volksvertegenwoordigers over het manifest van de Nobelprijswinnaars tegen uitroeiing door hongersnood en over de bijdrage die België aan die actie moet leveren.

Koninklijk besluit nr. 520 (zie artikel 1, 2°, b).

Koninklijk besluit nr. 523 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 19 juni 1978 betreffende het beheer van het Linkerscheldeovergebied ter hoogte van Antwerpen en houdende maatregelen voor het beheer en de exploitatie van de haven van Antwerpen.

Koninklijk besluit nr. 536 (zie artikel 1, 2°, b).

Koninklijk besluit nr. 538 (zie artikel 1, 2°, b).

Koninklijk besluit nr. 539 (zie artikel 1, 2°, b).

Koninklijk besluit nr. 540 (zie artikel 1, 2°, b).

Koninklijk besluit nr. 543 (zie artikel 1, 2°, b).

Koninklijk besluit nr. 508 van 27 januari 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 228 van 9 december 1983 houdende vermindering van de kinderbijslag voor werknemers en voor de personeelsleden van de openbare sector.

Koninklijk besluit nr. 511 (zie artikel 1, 2°).

Koninklijk besluit nr. 513 van 27 maart 1987 tot afschaffing van de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen en tot reorganisatie van de Rijksdienst voor werknemerspensioenen.

Koninklijk besluit nr. 514 van 31 maart 1987 tot wijziging, wat het brugrustpensioen betreft, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Koninklijk besluit nr. 520 (zie artikel 1, 2°, b).

Loi attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi

Arrêtés royaux numérotés pris en vertu de la loi attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi

Arrêté royal n° 540 du 31 mars 1987 fixant le nombre de périodes/professeur pour l'enseignement secondaire de plein exercice de type II pour l'année scolaire 1987-1988.

Arrêté royal n° 541 du 31 mars 1987 fixant le plan de rationalisation et de programmation de l'enseignement professionnel secondaire complémentaire et modifiant l'arrêté royal n° 460 du 17 septembre 1986 établissant les plans de rationalisation et de programmation de l'enseignement supérieur de type court et modifiant la législation relative à l'organisation de l'enseignement supérieur de type long.

Arrêté royal n° 543 du 31 mars 1987 modifiant la législation sur le financement et le contrôle des institutions universitaires.

Arrêté royal n° 545 du 31 mars 1987 relatif au Théâtre Royal de la Monnaie.

Arrêté royal n° 515 du 31 mars 1987 relatif à l'assainissement des finances du Centre d'Etude de l'Energie nucléaire.

Arrêté royal n° 518 du 31 mars 1987 entérinant la convention entre le Gouvernement et l'Exécutif flamand, l'Exécutif régional wallon et l'Exécutif de la Région bruxelloise relative au règlement des dettes du passé et charges s'y rapportant en matière de logement social.

Arrêté royal n° 519 du 31 mars 1987 organisant la mobilité volontaire entre les membres du personnel statutaire des communes et des centres publics d'aide sociale qui ont un même ressort.

Arrêté royal n° 522 du 31 mars 1987 autorisant le transfert de certains agents de la Régie des Postes au Ministère des Communications.

Arrêté royal n° 524 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 17 juin 1953 portant organisation des transports en commun de la Région bruxelloise.

Arrêté royal n° 525 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 22 février 1961 relative à la création de sociétés de transports en commun urbains.

Arrêté royal n° 532 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

Arrêté royal n° 540 (voir article 1er, 2°, b).

Arrêté royal n° 541 (voir article 1er, 2°, b).

Arrêté royal n° 542 du 31 mars 1987 portant l'organisation, le fonctionnement et la gestion des hôpitaux universitaires de l'Etat à Gand et à Liège.

Arrêté royal n° 544 du 31 mars 1987 constituant en service de l'Etat à gestion séparée, le Service national de Congrès.

Arrêté royal n° 545 (voir article 1er, 2°, b).

Arrêté royal n° 510 du 5 février 1987 relatif à la garantie de l'Etat à accorder aux emprunts de refinancement à émettre par la Société nationale du Logement et par la Société nationale terrienne ou par le nouvel organisme qui reprendrait leurs obligations.

Arrêté royal n° 512 du 23 mars 1987 modifiant la loi du 3 octobre 1983 portant création d'un « Fonds de Survie pour le Tiers Monde » en vue d'assurer l'exécution des résolutions du Sénat et de la Chambre des Représentants sur le manifeste-appel des Prix Nobel contre l'extermination par la faim et sur la contribution que la Belgique doit apporter à cette action.

Arrêté royal n° 520 (voir article 1er, 2°, b).

Arrêté royal n° 523 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 19 juin 1978 relative à la gestion du territoire de la rive gauche de l'Escaut à hauteur d'Anvers et portant des mesures de gestion et d'exploitation du port d'Anvers.

Arrêté royal n° 536 (voir article 1er, 2°, b).

Arrêté royal n° 538 (voir article 1er, 2°, b).

Arrêté royal n° 539 (voir article 1er, 2°, b).

Arrêté royal n° 540 (voir article 1er, 2°, b).

Arrêté royal n° 543 (voir article 1er, 2°, b).

Arrêté royal n° 508 du 21 janvier 1987 modifiant l'arrêté royal n° 228 du 9 décembre 1983 portant diminution des allocations familiales pour travailleurs salariés et pour les membres du personnel du secteur public.

Arrêté royal n° 511 (voir article 1er, 2°).

Arrêté royal n° 513 du 27 mars 1987 portant suppression de la Caisse nationale des pensions de retraite et de survie et réorganisation de l'Office national des pensions pour travailleurs salariés.

Arrêté royal n° 514 du 31 mars 1987 modifiant, en ce qui concerne la prépension de retraite, l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés.

Arrêté royal n° 520 (voir article 1er, 2°, b).

c) en rationalisant les institutions publiques ou subventionnées par les pouvoirs publics et en redéfinissant leurs missions;

d) en modifiant les dispositions légales entraînant des dépenses à charge de l'Etat.

3° d'adapter ou de modifier la réglementation, le financement, l'organisation, le fonctionnement et le contrôle des différents régimes et secteurs de sécurité sociale en veillant, en ce qui concerne les revenus de remplacement et autres allocations sociales, à sauvegarder intégralement le pouvoir d'achat des personnes les moins favorisées et sans porter atteinte aux principes et objectifs fondamentaux de la sécurité sociale, fondés sur l'assurance et la solidarité;

Wet tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning

4° de wetgeving met betrekking tot de ziekenhuizen, de laboratoria voor klinische biologie en de medisch-technische diensten aan te vullen, aan te passen of te wijzigen, meer bepaald voor wat betreft de organisatie, de werking, het beheer, de financiering en de programmatie van deze instellingen of diensten, zowel ten aanzien van de openbare als van de privé-instellingen, met inbegrip van de universitaire ziekenhuizen;

5° bij ontstentenis van de akkoorden of overeenkomsten bedoeld in Titel III, Hoofdstuk IV, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, een kader te creëren tot regeling van de betrekkingen tussen de rechthebbenden en de verzekeringsinstellingen enerzijds en de zorgverstrekkers, inrichtingen en diensten anderzijds;

6° bij te dragen tot het scheppen van werkgelegenheid en het opslorpen van de werkloosheid door:

- a) de sociale-zekerheidsbijdragen van de werkgevers af te schaffen, te verminderen of op een andere wijze te verdelen;
- b) specifieke maatregelen voor de jongeren en de leerkrachten;
- c) maatregelen tot aanpassing van de huidige programma's ter opslorping van de werkloosheid;

7° onverminderd de bepalingen van de wet van 5 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden van de Gemeenschappen en de Gewesten en de nationale economische sectoren, de herstructurering en de leefbaarheid te verzekeren van de ondernemingen in de sectoren die door artikel 6, § 1, VI, 4°, 2de deel, 1°, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, erkend worden als sectoren die behoren tot het nationaal beleid en, in het kader van deze herstructurering en ten einde de leefbaarheid te verzekeren, specifieke regelen vast te stellen inzake bezoldigingen, vergoedingen en voordelen, met inbegrip van elke vorm van vergoeding van de bestuurders, beheerders en commissarissen in de ondernemingen van diezelfde sectoren, in afwijking van de wetten, collectieve overeenkomsten, individuele overeenkomsten en unilaterale beslissingen van de werkgever, voor zover de bepalingen betreffende het gewaarborgd gemiddeld minimum-maandinkomen die in de collectieve arbeidsovereenkomsten nr. 21 en 23 van 15 mei 1975 en 25 juli 1975 zijn opgenomen, worden in acht genomen.

Art. 2. — Artikel 12, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 208 van 23 september 1983 tot oprichting van een Hulpfonds tot financieel herstel van de gemeenten, gewijzigd bij de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« De Koning kan dit besluit, tot 31 december 1986, bij in Ministerraad overlegd besluit, toepasselijk verklaren op de gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad welke Hij bepaalt, alsook op de Brusselse Agglomeratie. De aanvragen om tegemoetkoming moeten worden ingediend binnen een termijn van twee maanden vanaf de bekendmaking van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning. »

Art. 3. — § 1. De ontwerpen van de besluiten die zullen worden genomen krachtens de door artikel 1 toegekende machten, worden aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State onderworpen in de gevallen en met de gevolgen als voor de voorontwerpen van wet is bepaald door artikel 3, § 1 tot 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Dit advies wordt, samen met het verslag aan de Koning en het koninklijk besluit waarop het betrekking heeft, gepubliceerd.

Genummerde koninklijke besluiten genomen krachtens de wet tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning

Koninklijk besluit nr. 528 van 31 maart 1987 tot wijziging van de financiering van het Fonds voor de beroepsziekten en tot aanpassing van de regelen betreffende het Fonds voor het financieel evenwicht van de sociale zekerheid.

Koninklijk besluit nr. 529 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970.

Koninklijk besluit nr. 530 van 31 maart 1987 tot wijziging van de arbeidsongevallenwetgeving.

Koninklijk besluit nr. 531 van 31 maart 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 juni 1976 tot uitvoering van artikel 46 van de wet van 30 maart 1976 betreffende de economische herstelmaatregelen.

Koninklijk besluit nr. 532 (zie artikel 1, 2°, c).

Koninklijk besluit nr. 533 van 31 maart 1987 tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Koninklijk besluit nr. 534 van 31 maart 1987 tot wijziging van de kinderbijslag voor werknemers.

Koninklijk besluit nr. 535 van 31 maart 1987 tot wijziging van artikel 19, 4°ter van de hypotheekwet van 16 december 1851 en van artikel 23, § 1, en artikel 24 van Boek II, Titel I van het Wetboek van Koophandel.

Koninklijk besluit nr. 542 (zie artikel 1, 2°, c).

Loi attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi

Arrêtés royaux numérotés pris en vertu de la loi attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi

4° de compléter, d'adapter ou de modifier la législation sur les hôpitaux, les laboratoires de biologie clinique et les services médico-techniques, particulièrement en ce qui concerne l'organisation, le fonctionnement, la gestion, le financement et la programmation de ces institutions ou services, tant pour les institutions publiques que privées, y compris les hôpitaux universitaires;

5° à défaut des accords ou conventions prévus au Titre III, Chapitre IV, de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, de créer un cadre réglant les relations entre les bénéficiaires et les organismes assureurs d'une part, et les prestataires de soins, services et institutions d'autre part;

6° de contribuer à la création d'emplois et à la résorption du chômage :

- a) par la suppression, la diminution ou par une autre répartition des cotisations patronales de sécurité sociale;
- b) par des mesures spécifiques pour les jeunes et les enseignants;
- c) par des mesures visant à adapter les programmes actuels de résorption du chômage;

7° d'assurer, sans préjudice de l'application des dispositions de la loi du 5 mars 1984 relative aux soldes et aux charges du passé des Communautés et des Régions et aux secteurs économiques nationaux, la restructuration et la viabilité des entreprises des secteurs considérés par l'article 6, § 1er, VI, 4°, 2e partie, 1°, de la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, comme secteurs relevant de la politique nationale et, dans le cadre de cette restructuration et afin d'assurer cette viabilité, de fixer des règles spécifiques en matière de rémunérations, d'indemnités et d'avantages, en ce compris toute forme d'indemnités aux administrateurs et commissaires dans les entreprises de ces mêmes secteurs, par dérogation aux lois, conventions collectives, conventions individuelles et décisions unilatérales de l'employeur, pour autant que soient respectées les dispositions relatives au revenu minimum mensuel moyen garanti, prévues par les conventions collectives de travail n° 21 et 23 des 15 mai 1975 et 25 juillet 1975.

Art. 2. — L'article 12, alinéa premier, de l'arrêté royal n° 208 du 23 septembre 1983 créant un Fonds d'aide de redressement financier des communes, modifié par la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, est remplacé par la disposition suivante :

« Par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le Roi peut, jusqu'au 31 décembre 1986, rendre applicable le présent arrêté aux communes de l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale qu'il détermine ainsi qu'à l'Agglomération bruxelloise. Les demandes d'intervention doivent être introduites dans un délai de deux mois à partir de la publication de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi. »

Art. 3. — § 1er. Les projets des arrêtés pris en vertu des pouvoirs conférés par l'article 1er, sont soumis à l'avis motivé de la section de législation du Conseil d'Etat, dans les cas et avec les effets prévus pour les avant-projets de loi à l'article 3, §§ 1er à 4, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat.

Cet avis est publié en même temps que le rapport au Roi et l'arrêté royal auquel il se rapporte.

Arrêté royal n° 528 du 31 mars 1987 modifiant le financement du Fonds des maladies professionnelles et adaptant les règles relatives au Fonds pour l'équilibre financier de la sécurité sociale.

Arrêté royal n° 529 du 31 mars 1987 modifiant les lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970.

Arrêté royal n° 530 du 31 mars 1987 modifiant la législation sur les accidents du travail.

Arrêté royal n° 531 du 31 mars 1987 modifiant l'arrêté royal du 18 juin 1976 pris en exécution de l'article 46 de la loi du 30 mars 1976 relative aux mesures de redressement économique.

Arrêté royal n° 532 (voir article 1er, 2°, c).

Arrêté royal n° 533 du 31 mars 1987 modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

Arrêté royal n° 534 du 31 mars 1987 modifiant le régime d'allocations familiales pour travailleurs salariés.

Arrêté royal n° 535 du 31 mars 1987 modifiant l'article 19, 4ter, de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851 et l'article 23, § 1er, et l'article 24 du Livre II, Titre Ier du Code de Commerce.

Arrêté royal n° 542 (voir article 1er, 2°, c).

Wet tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning

§ 2. Onder voorbehoud van § 1, kunnen de besluiten, in geval van dringende noodzakelijkheid, worden genomen zonder de adviezen te moeten vragen of de voorstellen te moeten afwachten die voorgeschreven zijn door andere bepalingen dan die van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980.

§ 3. Vooraleer de besluiten in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt, deelt de Eerste Minister de tekst ervan mede aan de Voorzitters van de Wetgevende Kamers, samen met het ontwerp zoals het aan de Raad van State werd voorgelegd, met diens advies en met het verslag aan de Koning betreffende het besluit.

§ 4. De Koning kan de toepassing van de bepalingen, genomen in uitvoering van deze wet, verzekeren door sancties van administratieve, burgerlijke en strafrechtelijke aard. De strafsancities mogen niet meer bedragen dan een gevangenisstraf van zes maanden en een geldboete van 100 000 frank of slechts één van deze straffen.

Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, is van toepassing op de overtredingen van de krachtens deze paragraaf vastgestelde bepalingen.

Art. 4. — § 1. De in artikel 1, 1°, 5°, 6° en 7°, aan de Koning verleende machten verstrijken op 31 december 1986; de in artikel 1, 2°, 3° en 4°, aan de Koning verleende machten verstrijken op 31 maart 1987.

De in artikel 3, § 4, aan de Koning verleende machten verstrijken, al naar het geval, op 31 december 1986 of op 31 maart 1987.

§ 2. De besluiten, genomen krachtens deze machten, kunnen de wettelijke bepalingen opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen.

§ 3. Na het verstrijken van de door deze wet toegekende machten, kunnen die besluiten niet worden opgeheven, aangevuld, gewijzigd of vervangen dan door een wet, onverminderd het bepaalde in artikel 6.

§ 4. De tot 31 december 1986 genomen besluiten kunnen terugwerkende kracht hebben tot 1 januari 1986.

De na 31 december 1986 genomen besluiten kunnen terugwerkende kracht hebben tot 1 januari 1986.

Bepalingen die strafbare feiten invoeren of straffen verzwaren in de zin van Boek I van het Strafwetboek, en bepalingen die administratieve en burgerlijke sancties invoeren of verzwaren, kunnen evenwel geen terugwerkende kracht hebben.

Art. 5. — De Koning kan de wetten die Hij met toepassing van deze wet wijzigt, coördineren met de bepalingen die deze op het tijdstip van de coördinatie uitdrukkelijk of impliciet gewijzigd mochten hebben.

Daartoe kan Hij:

1° de volgorde, de nummering van de te coördineren bepalingen en in het algemeen, de teksten naar de vorm wijzigen;

Genummerde koninklijke besluiten genomen krachtens de wet tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning

Koninklijk besluit nr. 508 (zie artikel 1, 3°).
 Koninklijk besluit nr. 511 (zie artikel 1, 2°).
 Koninklijk besluit nr. 512 (zie artikel 1, 2°, d).
 Koninklijk besluit nr. 513 (zie artikel 1, 3°).
 Koninklijk besluit nr. 514 (zie artikel 1, 3°).
 Koninklijk besluit nr. 519 (zie artikel 1, 2°, c).
 Koninklijk besluit nr. 520 (zie artikel 1, 2°, b).
 Koninklijk besluit nr. 521 (zie artikel 1, 2°).
 Koninklijk besluit nr. 522 (zie artikel 1, 2°, c).
 Koninklijk besluit nr. 524 (zie artikel 1, 2°, c).
 Koninklijk besluit nr. 525 (zie artikel 1, 2°, c).
 Koninklijk besluit nr. 528 (zie artikel 1, 3°).
 Koninklijk besluit nr. 529 (zie artikel 1, 3°).
 Koninklijk besluit nr. 530 (zie artikel 1, 3°).
 Koninklijk besluit nr. 531 (zie artikel 1, 3°).
 Koninklijk besluit nr. 532 (zie artikel 1, 2°, c).
 Koninklijk besluit nr. 533 (zie artikel 1, 3°).
 Koninklijk besluit nr. 534 (zie artikel 1, 3°).
 Koninklijk besluit nr. 535 (zie artikel 1, 3°).
 Koninklijk besluit nr. 536 (zie artikel 1, 2°, b).
 Koninklijk besluit nr. 537 (zie artikel 1, 2°, b).
 Koninklijk besluit nr. 538 (zie artikel 1, 2°, b).
 Koninklijk besluit nr. 539 (zie artikel 1, 2°, b).
 Koninklijk besluit nr. 540 (zie artikel 1, 2°, b).
 Koninklijk besluit nr. 541 (zie artikel 1, 2°, b).
 Koninklijk besluit nr. 542 (zie artikel 1, 2°, c).
 Koninklijk besluit nr. 543 (zie artikel 1, 2°, b).
 Koninklijk besluit nr. 544 (zie artikel 1, 2°, c).
 Koninklijk besluit nr. 545 (zie artikel 1, 2°, b).

Koninklijk besluit nr. 520 (zie artikel 1, 2°, b).
 Koninklijk besluit nr. 535 (zie artikel 1, 3°).

Wet tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning

Genummerde koninklijke besluiten genomen krachtens de wet tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning

2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen met de nieuwe nummering overeenbrengen;

3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen teneinde ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen;

4° waar voor de te coördineren bepalingen een officiële Nederlandse tekst ontbreekt, deze vaststellen;

5° het opschrift van de coördinatie bepalen.

Bovendien kan de Koning de verwijzingen naar de in de coördinatie opgenomen bepalingen die in andere niet in de coördinatie opgenomen bepalingen voorkomen, naar de vorm aanpassen.

Art. 6. — § 1. Over de besluiten genomen krachtens de door in artikel 1 toegekende machten, en bekendgemaakt vóór 1 augustus 1986, zal vóór 30 september 1986 bij de Kamers verslag worden uitgebracht. Deze besluiten zijn opgeheven op 31 december 1986, indien ze vóór die datum niet door de wet zijn bekrachtigd.

§ 2. Over de besluiten genomen krachtens de door artikel 1 toegekende machten, en bekendgemaakt vóór 1 augustus 1986 tot en met 31 december 1986, zal vóór 31 januari 1987 bij de Kamers verslag worden uitgebracht. Deze besluiten zijn opgeheven op 31 maart 1987, indien ze vóór die datum niet door de wet zijn bekrachtigd.

§ 3. Over de besluiten genomen krachtens de door artikel 1 toegekende machten, en bekendgemaakt na 31 december 1986, zal vóór 30 april 1987 bij de Kamers verslag worden uitgebracht. Deze besluiten zijn opgeheven op 31 juli 1987, indien ze vóór die datum niet door de wet zijn bekrachtigd.

Art. 7. — Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te

BOUDEWIJN.

VAN KONINGSWEGE :

De Eerste Minister,

W. MARTENS.

De Vice-Eerste Minister,

J. GOL.

De Vice-Eerste Minister,

G. VERHOFSTADT.

De Vice-Eerste Minister,

Ph. MAYSTADT.

GEZIEN EN MET 'S LANDS ZEGEL GEZEGELD :

De Minister van Justitie,

J. GOL.

Loi attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi

2° modifier les références qui seraient contenues dans les dispositions coordonnées, en vue de les mettre en concordance avec le numérotage nouveau;

3° modifier la rédaction des dispositions à coordonner en vue d'assurer leur concordance et d'en unifier la terminologie, sans qu'il puisse être porté atteinte aux principes inscrits dans ces dispositions;

4° établir, lorsqu'il fait défaut, un texte en néerlandais officiel des dispositions à coordonner;

5° arrêter l'intitulé de la coordination.

Le Roi peut, en outre, adapter la présentation des références qui font aux dispositions reprises dans la coordination, d'autres dispositions qui n'y sont pas reprises.

Art. 6. — § 1er. Il sera fait rapport aux Chambres, avant le 30 septembre 1986, sur les arrêtés pris en vertu des pouvoirs conférés à l'article 1er, et publiés avant le 1er août 1986. Ces arrêtés sont abrogés au 31 décembre 1986 s'ils n'ont pas été confirmés par la loi avant cette date.

§ 2. Il sera fait rapport aux Chambres, avant le 31 janvier 1987, sur les arrêtés pris en vertu des pouvoirs conférés par l'article 1er, et publiés à partir du 1er août 1986 jusqu'au 31 décembre 1986. Ces arrêtés sont abrogés au 31 mars 1987 s'ils n'ont pas été confirmés par la loi avant cette date.

§ 3. Il sera fait rapport aux Chambres, avant le 30 avril 1987, sur les arrêtés pris en vertu des pouvoirs conférés par l'article 1er, et publiés après le 31 décembre 1986. Ces arrêtés sont abrogés au 31 juillet 1987 s'ils n'ont pas été confirmés par la loi avant cette date.

Art. 7. — La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à

BAUDOUIN.

PAR LE ROI:

Le Premier Ministre,

W. MARTENS.

Le Vice-Premier Ministre,

J. GOL.

Le Vice-Premier Ministre,

G. VERHOFSTADT.

Le Vice-Premier Ministre,

Ph. MAYSTADT.

VU ET SCELLÉ DU SCEAU DE L'ÉTAT:

Le Ministre de la Justice,

J. GOL.

Arrêtés royaux numérotés pris en vertu de la loi attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi

B. — VERSLAGEN VAN DE DEPARTEMENTEN

§ 1. Eerste Minister en Staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie

A. Wettelijke grondslag

Artikel 1, 2°, van de wet van 27 maart 1986 bepaalt hetgeen volgt :

« Artikel 1. — Met het oog op het economisch en financieel herstel, de vermindering van de openbare lasten, de gezondmaking van de openbare financiën, de bevordering van de tewerkstelling, alsmede het financieel evenwicht, de beheersing van de uitgaven en de beveiliging van de stelsels van de sociale zekerheid, kan de Koning bij in Ministerraad overlegde besluiten alle nuttige maatregelen nemen ten einde :

» 2° de openbare uitgaven te beheersen, te beperken of te verminderen, en de niet-fiscale ontvangsten van de Schatkist te stijven, meer bepaald :

» b) door het bedrag, de voorwaarden en toekenningsmodaliteiten van de subsidies, vergoedingen, uitkeringen en andere uitgaven vast te stellen die, geheel of ten dele, rechtstreeks of onrechtstreeks, ten laste van de Staat zijn;

» c) door de openbare instellingen of de instellingen gesubsidieerd door de openbare machten te rationaliseren en hun opdrachten opnieuw te definiëren;

» d) door de wettelijke bepalingen te wijzigen die uitgaven ten laste van de Staat tot gevolg hebben. »

B. Opsomming van de besluiten

31 maart 1987. — Koninklijk besluit nr. 521 tot het bepalen, bij de Regie der Posterijen, van de voorwaarden van toekenning van een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheid, voorafgaand aan het rustpensioen.

C. Commentaar

Het koninklijk besluit nr. 521 beoogt maatregelen in het raam van de sanering der financiën van de Regie der Posterijen.

De sanering waarvan sprake is vastgelegd in het vijfjarenplan « Post 1990 » dat een dynamisch en motiverend personeelsbeleid van de Regie der Posterijen voorziet.

Onderhavig besluit heeft dus tot doel een zekere sociale begeleiding te verzekeren die aan het personeel van de Regie der Posterijen de mogelijkheid biedt de dienst te verlaten vanaf de leeftijd van 55 jaar door middel van een terbeschikkingstelling, die op de leeftijd van 60 jaar zal gevolgd worden door een ambtshalve opruiststelling.

Deze bezorgdheid wordt nog versterkt door een aanbeveling van de Ministerraad van de Europese Gemeenschap van 10 december 1982 die onder meer voorschrijft de pensioengerechtigde leeftijd op een meer soepele wijze vast te stellen.

Het heeft eveneens tot doel de werkelijke effectieven vlugger terug te brengen tot de aantallen voorzien in het plan « Post 1990 » en als gevolg daarvan de personeelsuitgaven te verminderen.

Deze maatregelen zullen een belangrijke weerslag hebben op het aantal dagen ziekteverlof en zullen bijgevolg het absentisme bij de Regie doen verminderen.

Aangezien de personeelsleden die van deze maatregelen genieten zullen vervangen worden door tewerkgestelde werklozen, zullen onderhavige beschikkingen tevens bijdragen tot de vermindering van de werkloosheid.

B. — RAPPORTS DES DEPARTEMENTS

§ 1. Premier Ministre et Secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones

A. Base légale

L'article 1er, 2°, de la loi du 27 mars 1986 détermine ce qui suit :

« Article 1er. — Afin d'assurer le redressement économique et financier, la diminution des charges publiques, l'assainissement des finances publiques, la promotion de l'emploi, ainsi que l'équilibre financier, la maîtrise des dépenses et la sauvegarde des régimes de sécurité sociale, le Roi peut, par arrêtés délibérés en Conseil des Ministres, prendre toutes les mesures utiles en vue :

» 2° de maîtriser, de limiter ou de réduire les dépenses publiques, et d'alimenter les recettes non fiscales du Trésor, plus précisément :

» b) en fixant le montant, les conditions et les modalités d'octroi des subventions, indemnités, allocations et dépenses d'autre nature qui sont, en tout ou en partie, directement ou indirectement, à charge de l'Etat;

» c) en rationalisant les institutions publiques ou subventionnées par les pouvoirs publics et en redéfinissant leurs missions;

» d) en modifiant les dispositions légales entraînant les dépenses à charge de l'Etat. »

B. Enumération des arrêtés

31 mars 1987. — Arrêté royal n° 521 déterminant à la Régie des Postes les conditions d'octroi d'une mise en disponibilité pour convenance personnelle précédant la pension de retraite.

C. Commentaire

L'arrêté royal n° 521 envisage des mesures dans le cadre de l'assainissement des finances de la Régie des Postes.

L'assainissement en question est fixé dans le plan quinquennal « Poste 1990 » qui prévoit une gestion dynamique et motivante du personnel de la Régie des Postes.

Le présent arrêté a donc pour objet d'assurer en quelque sorte une mesure sociale, qui permet au personnel de la Régie des Postes d'anticiper son départ à partir de l'âge de 55 ans, par une mise en disponibilité qui sera suivie d'une mise d'office à la retraite à l'âge de 60 ans.

Ce souci est conforté par une recommandation du 10 décembre 1982 du Conseil des Ministres de la Communauté européenne qui prescrit notamment de déterminer l'âge de la retraite de façon plus souple.

Il a pour but également de ramener plus rapidement les effectifs réels à ceux prévus dans le plan « Poste 1990 » et par voie de conséquence de diminuer les dépenses de personnel.

Ces mesures auront un impact important sur le nombre de congés de maladie et seront par conséquent de nature à réduire l'absentisme au sein de la Régie.

Etant donné que les agents bénéficiaires seront remplacés par des chômeurs mis au travail, les présentes dispositions sont également de nature à contribuer à la résorption du chômage.

§ 2. Ministerie van Economische Zaken en Staatssecretaris voor Energie

A. Wettelijke grondslag

De wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning inzonderheid art. 1, 2e, C;

B. Opsomming van het/de besluit(en)

Koninklijk besluit nr. 515 tot sanering van de financiën van het Studiecentrum voor Kernenergie.

C. Commentaar

Door het koninklijk besluit nr. 515 wordt het Studiecentrum voor Kernenergie verplicht een herstructureringsplan en zijn financieringswijze voor te leggen. Hierdoor kan de bewegingsruimte van deze instelling, die thans zeer beperkt is uitgebreid worden, teneinde het voortbestaan ervan op termijn te waarborgen.

Het huidige besluit wijzigt het koninklijk besluit nr. 99 van 18 oktober 1982 betreffende de sanering van de financiën van het Studiecentrum voor Kernenergie (S.C.K.).

Bij artikel 1 wordt het S.C.K. verplicht een herstructureringsplan en zijn financieringswijze voor te leggen. Dit plan kan de termijn van het saneringsplan, voorzien in het huidig genummerd besluit nr. 99 overschrijden.

Bij artikel 2 wordt de lijst van mogelijke afwijkingen van bestaande wettelijke, reglementaire en conventionele bepalingen, die ter beschikking worden gehouden voor het S.C.K. aangevuld met één bijkomende faciliteit, met name de mogelijkheid tot aanpassing der lopende brugpensioenregeling.

Bij de artikels 3 en 4 worden de huidige beheers- en controlestructuren aangepast.

Alle voorstellen en maatregelen, voorzien in dit besluit, dienen door de Koning bekrachtigd.

Met dit koninklijk besluit rekent de Regering er ten stelligste op dat de raad van beheer van deze instelling zich ten volle van zijn verantwoordelijkheid zal kwijten, om vóór 31 oktober 1987 de gepaste voorstellen voor te leggen. De Regering verwacht bovendien dat dit zal geschieden na raadpleging van de vertegenwoordigers van het personeel.

§ 3. Minister van Buitenlandse Betrekkingen en Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking

A. Wettelijke grondslag

Wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, inzonderheid op artikel 1, 2°, d, en op artikel 3, § 2.

Wet van 3 oktober 1983 houdende de oprichting van een « Overlevingsfonds Derde Wereld » ter uitvoering van de resoluties van de Senaat en van de Kamer van Volksvertegenwoordigers over het manifest van de Nobelprijswinnaars tegen uitroeiing door hongersnood en over de bijdrage die België aan die actie moet leveren, inzonderheid artikel 4;

B. Opsomming van de besluiten

Koninklijk besluit nr. 512 van 23 maart 1987 tot wijziging van de wet van 3 oktober 1983 houdende de oprichting van een « Overlevingsfonds Derde Wereld » ter uitvoering van de resoluties van de Senaat en van de Kamer van Volksvertegenwoordigers over het manifest van de Nobelprijswinnaars tegen uitroeiing door hongersnood en over de bijdrage die België aan die actie moet leveren.

§ 2. Ministère des Affaires économiques et Secrétaire d'Etat à l'Energie

A. Base légale

La loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi, notamment l'article 1, 2e, C;

B. Enumération de(s) arrêté(s)

Arrêté royal n° 515 relatif à l'assainissement des finances du Centre d'Etude de l'Energie nucléaire.

C. Commentaire

L'arrêté royal n° 515 oblige le Centre d'Etude de l'Energie nucléaire à présenter un plan de restructuration et son mode de financement. De cette manière peut être élargie la liberté d'action de cette institution, actuellement très limitée, afin de garantir sa survie à terme.

L'arrêté actuel modifie l'arrêté royal n° 99 du 18 octobre 1982 relatif à l'assainissement des finances du Centre d'Etude de l'Energie nucléaire (C.E.N.).

Par l'article 1er, le C.E.N. est obligé de présenter un plan de restructuration et son mode de financement. Ce plan peut dépasser les délais du plan d'assainissement prévus dans l'arrêté royal n° 99 en vigueur.

Par l'article 2, la liste des dérogations possibles aux dispositions légales, réglementaires et conventionnelles, mises à la disposition du C.E.N. est complétée d'une facilité additionnelle, notamment la possibilité d'adapter le règlement de pré pension actuellement en vigueur.

Les structures de gestion et de contrôle sont adaptées par les articles 3 et 4.

Toutes les propositions et mesures prévues dans cet arrêté, doivent être confirmées par le Roi.

Par cet arrêté, le Gouvernement attend formellement du conseil d'administration de cette institution qu'il s'acquitte pleinement de sa responsabilité, en vue de présenter les propositions adéquates avant le 31 octobre 1987. Le Gouvernement s'attend en plus à ce que ceci ait lieu après consultation avec les représentants du personnel.

§ 3. Ministre des Relations Extérieures et Secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement

A. Base légale

Loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi, notamment l'article 1er, 2°, d, et l'article 3, § 2.

Loi du 3 octobre 1983 portant création d'un « Fonds de Survie pour le Tiers Monde » en vue d'assurer l'exécution des résolutions du Sénat et de la Chambre des Représentants sur le manifeste-appel des Prix Nobel contre l'extermination par la faim et sur la contribution que la Belgique doit apporter à cette action, notamment l'article 4;

B. Enumération des arrêtés

Arrêté royal n° 512 du 23 mars 1987 modifiant la loi du 3 octobre 1983 portant création d'un « Fonds de Survie pour le Tiers Monde » en vue d'assurer l'exécution des résolutions du Sénat et de la Chambre des Représentants sur le manifeste-appel des Prix Nobel contre l'extermination par la faim et sur la contribution que la Belgique doit apporter à cette action.

C. Commentaar

Sinds begin 1984 werden de eerste acties in het raam van het Overlevingsfonds opgestart, hoofdzakelijk in samenwerking met de internationale organisaties van de Verenigde Naties.

De eerste financiële middelen werden integraal geput uit de netto-winsten van de Nationale Loterij, welke voor de periode van 1984-1985 een globaal bedrag van 600 miljoen frank ter beschikking stelde.

Teneinde tegemoet te komen aan de doelstellingen van het Overlevingsfonds, inzonderheid de dringendheid waarmede programma's moeten verwezenlijkt worden, werd een meerjarenprogramma uitgewerkt over de periode van 1986 tot eind 1994 voor het saldo van 9,4 miljard frank.

Indien dit bedrag van 9,4 miljard frank zou dienen te worden gefinancierd door middel van leningen, zoals voorzien in artikel 4 van de wet van 3 oktober 1983 zou de rijksschuld onnodig en op een buitensporige wijze worden verhoogd.

Inderdaad zou de totale leningslast ongeveer 15 miljard frank bedragen voor een lening van 9,4 miljard frank.

Het doel van het koninklijk besluit 512 van 23 maart 1987 is derhalve de vervanging van het beroep op leningen, voorzien in artikel 4 van de voornoemde wet van 3 oktober 1983, door een rechtstreekse financiering komende van de Nationale Loterij, van giften en van legaten.

De oorspronkelijke draagwijdte en doelstellingen van de wet van 3 oktober 1983 blijven integraal behouden.

§ 4. Minister van Financiën

A. Wettelijke grondslag

Artikel 1, 2° van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning hebben als grondslag gediend van de besluiten nrs. 509 en 510 van 5 februari 1987, alsook van de besluiten nrs. 516, 517, 518 en 526 van 31 maart 1987 die door het departement van Financiën genomen werden.

B. Opsomming

Koninklijk besluit nr. 509 tot wijziging van de wet van 12 juni 1930 tot oprichting van een Muntfonds (*Belgisch Staatsblad* van 19 februari 1987).

Koninklijk besluit nr. 510 betreffende de toe te kennen Staatswaarborg aan de herfinancieringsleningen uit te geven door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en door de Nationale Landmaatschappij of door de nieuwe instelling die hun verbintenissen zou overnemen (*Belgisch Staatsblad* van 19 februari 1987).

Koninklijk besluit nr. 516 tot wijziging van het artikel 91 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen (*Belgisch Staatsblad* van 16 april 1987).

Koninklijk besluit nr. 517 ter invoering van een jaarlijkse premie op de door de Staat gewaarborgde nieuwe verbintenissen van bepaalde instellingen van de openbare sector (*Belgisch Staatsblad* van 16 april 1987).

Koninklijk besluit nr. 518 tot bekrachtiging van de overeenkomst tussen de Regering en de Vlaamse Executieve, de Waalse Gewestexecutieve en de Executieve van het Brussels Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting (*Belgisch Staatsblad* van 16 april 1987).

Koninklijk besluit nr. 526 houdende oprichting van een Fonds voor de financiering van de leningen aan vreemde Staten (*Belgisch Staatsblad* van 16 april 1987).

C. Commentaire

Depuis le début 1984, les premières actions dans le cadre du Fonds de survie ont démarré, principalement en collaboration avec les organisations internationales des Nations unies.

Les moyens financiers initiaux ont été couverts par les bénéfices nets de la Loterie nationale, laquelle a mis à disposition un montant global de 600 millions de francs pour la période de 1984-1985.

Afin d'atteindre les objectifs du Fonds de survie, en particulier l'urgence avec laquelle les programmes devront être réalisés, un programme pluriannuel a été élaboré couvrant la période de 1986 jusqu'à la fin de 1994 pour le solde de 9,4 milliards de francs.

En cas d'un financement de ce montant de 9,4 milliards de francs par des emprunts, comme prévu à l'article 4 de la loi du 3 octobre 1983, la dette publique augmenterait, sans nécessité et d'une manière exorbitante.

En effet, la charge globale de l'emprunt atteindrait 15 milliards de francs pour un emprunt de 9,4 milliards de francs.

Le but de l'arrêté royal 512 du 23 mars 1987 est dès lors de remplacer le recours à l'emprunt, prévu à l'article 4 de la loi du 3 octobre 1983 susmentionné, par un financement direct provenant de la Loterie nationale, de dons et de legs.

L'ampleur et les objectifs originaux de la loi du 3 octobre 1983 restent intégralement d'application.

§ 4. Ministre des Finances

A. Base légale

L'article 1er, 2° de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi a servi de base aux arrêtés n°s 509 et 510 du 5 février 1987, ainsi qu'aux arrêtés n° 516, 517, 518 et 526 du 31 mars 1987 pris par le département des Finances.

B. Enumération

Arrêté royal n° 509 modifiant la loi du 12 juin 1930 portant création d'un Fonds monétaire (*Moniteur belge* du 19 février 1987).

Arrêté royal n° 510 relatif à la garantie de l'Etat à accorder aux emprunts de refinancement à émettre par la Société nationale du Logement et par la Société nationale terrienne ou par le nouvel organisme qui reprendrait leurs obligations (*Moniteur belge* du 19 février 1987).

Arrêté royal n° 516 modifiant l'article 91 de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres (*Moniteur belge* du 16 avril 1987).

Arrêté royal n° 517 instaurant une prime annuelle sur les nouveaux engagements garantis par l'Etat de certaines institutions du secteur public (*Moniteur belge* du 16 avril 1987).

Arrêté royal n° 518 entérinant la convention entre le Gouvernement et l'Exécutif flamand, l'Exécutif régional wallon et l'Exécutif de la Région bruxelloise relative au règlement des dettes du passé et charges s'y rapportant en matière de logement social (*Moniteur belge* du 16 avril 1987).

Arrêté royal n° 526 portant création d'un Fonds pour le financement des prêts à des Etats étrangers (*Moniteur belge* du 16 avril 1987).

C. Commentaar

Koninklijk besluit nr. 509 van 5 februari 1987.

Dit besluit heeft tot doel de Schatkist te machtigen om in Ecu uitgedrukte munten uit te geven, die in België een wettelijke koers hebben. De voor de uitgifte van deze munten gestelde grenzen worden door de Koning bepaald en deze tellen niet mee in de door de wet voor de deelmunten gestelde limieten.

De Koning bepaalt de technische kenmerken van deze munten en neemt de maatregelen teneinde de tegenwaarde ervan in België frank te kunnen vaststellen.

Ten slotte mag de Koning de wettige betaalkracht van deze munten beperken.

In het raam van bedoeld besluit geeft de Staat gouden en zilveren muntstukken uit van respectievelijk 50 en 5 Ecu.

Deze uitgifte van in Ecu uitgedrukte munten komt neer op een politieke daad die symbolische waarde heeft op het ogenblik dat de dichtste verjaardag wordt herdacht van de ondertekening te Rome van de verdragen tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en van Euratom.

Koninklijk besluit nr. 510 van 5 februari 1987.

Doel is de Staatswaarborg te kunnen verlenen aan leningen die zullen worden uitgegeven door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, de Nationale Landmaatschappij, en later door de nieuwe instelling die hun verplichtingen zal overnemen.

Deze leningen zullen uitsluitend aangewend worden ter herfinanciering van de lasten van leningen die deze nationale instellingen eerder onder Staatswaarborg hebben uitgegeven.

Door deze handelwijze wordt vermeden dat de Staat, teneinde zijn waarborg te honoreren bij het in gebreke blijven van de debiteuren, aan deze instellingen kasvoorschotten zou moeten verstrekken, zoals in 1985 en 1986 gebeurde.

Koninklijk besluit nr. 516 van 31 maart 1987.

Teneinde de niet-fiscale ontvangsten van de Staat te verhogen, werd het percentage van de kapitaalvergoeding die de openbare kredietinstellingen overeenkomstig artikel 91 van de wet van 1 augustus 1985 aan de Staat verschuldigd zijn, verhoogd van 1 % tot 3 %.

Aldus zullen de A.S.L.K., de N.M.K.N., het C.B.H.K., het N.I.L.K. en de N.K.B.K. jaarlijks aan de Schatkist een bijdrage storten van 3 % berekend op hun eigen vermogen. Deze verhoging is ook in het raam van de harmonisering van de concurrentievoorwaarden met de private kredietinstellingen verantwoord. Deze gedachte lag trouwens aan de basis van de kapitaalvergoeding gecreëerd bij de wet van 1 augustus 1985.

Koninklijk besluit nr. 517 van 31 maart 1987.

Beoogd wordt de Schatkist te vergoeden voor de waarborgen die zij verstrekt aan de financiële verrichtingen van bepaalde instellingen van de overheidssector en zodoende te haren voordele een niet-fiscale ontvangst te vestigen.

De bepalingen van het besluit zijn niet van toepassing :

1° op de openbare kredietinstellingen bedoeld bij artikel 91, § 1, van de wet van 1 augustus 1985;

2° op de openbare instellingen die, ingevolge de wet of hun statuten, niet kunnen verzaken van te lenen onder Staatswaarborg en bijgevolg de keuze niet hebben tussen lenen onder Staatswaarborg tegen betaling van de premie of lenen zonder Staatswaarborg met vrijstelling van de premie.

Koninklijk besluit nr. 518 van 31 maart 1987.

De doelstellingen zijn :

1° het vaststellen ten behoeve van de Staat en de Gewesten van criteria voor de verdeling van de lasten van het verleden inzake de sociale huisvesting;

C. Commentaire

Arrêté royal n° 509 du 5 février 1987.

Cet arrêté vise à permettre au Trésor d'émettre des monnaies métalliques libellées en Ecu, ayant cours légal en Belgique. Les limites assignées à l'émission desdites monnaies sont fixées par le Roi et ne rentrent pas dans celles légalement fixées pour les monnaies divisionnaires.

Le Roi fixe les caractéristiques techniques de ces monnaies et prend des mesures en vue d'en pouvoir établir la contrevalet en francs belges.

Enfin le Roi peut limiter le pouvoir libératoire de ces monnaies.

Dans le cadre dudit arrêté, l'Etat émet des pièces en or et en argent, respectivement de 50 et 5 Ecu.

Cette émission de monnaies libellées en Ecu constitue un acte politique qui a une valeur symbolique au moment de la commémoration du trentième anniversaire de la signature à Rome des traités instituant la Communauté économique européenne et Euratom.

Arrêté royal n° 510 du 5 février 1987.

L'objectif est de permettre l'octroi de la garantie de l'Etat à des emprunts à émettre par la Société nationale du Logement, par la Société nationale terrienne et, après elles, par le nouvel organisme qui reprendra leurs obligations.

Ces emprunts seront exclusivement destinés au refinancement des charges d'emprunts émis antérieurement sous la garantie de l'Etat par ces mêmes sociétés nationales.

Cette procédure évitera que l'Etat ne doive, afin d'honorer sa garantie en cas de défaillance des débiteurs, octroyer aux sociétés des avances de caisse comme ce fut le cas en 1985 et en 1986.

Arrêté royal n° 516 du 31 mars 1987.

Afin d'augmenter les recettes non fiscales de l'Etat, il a été décidé, d'élever le pourcentage de la rémunération de capital due à l'Etat par des institutions publiques de crédit conformément à l'article 91 de la loi du 1er août 1985, de 1 % jusqu'à 3 %.

C'est ainsi que la C.G.E.R., la S.N.C.I., l'O.C.C.H., l'I.N.C.A. et la C.N.C.P. verseront annuellement au Trésor une contribution de 3 % calculé sur les fonds propres. Cette augmentation est également justifiée dans le cadre de l'harmonisation des conditions de concurrence avec les organismes privés de crédit. Cette idée est d'ailleurs à l'origine de la rémunération de capital créée par la loi du 1er août 1985.

Arrêté royal n° 517 du 31 mars 1987.

Le but est d'assurer au Trésor une rémunération pour les garanties qu'il accorde aux opérations financières de certains organismes du secteur public et créer ainsi à son profit une recette de nature non fiscale.

Les dispositions de l'arrêté ne sont pas applicables :

1° aux institutions publiques de crédit visées à l'article 91, § 1er, de la loi du 1er août 1985;

2° aux institutions publiques qui, en vertu de la loi ou de leurs statuts, ne peuvent renoncer à emprunter sous la garantie de l'Etat et qui n'ont donc pas le choix entre emprunter sous la garantie de l'Etat et payer la prime ou emprunter sans la garantie de l'Etat et ne pas payer la prime.

Arrêté royal n° 518 du 31 mars 1987.

Les objectifs poursuivis sont :

1° établir entre l'Etat et les Régions les critères de répartition des charges du passé du logement social;

2° de overname, de herfinanciering en de aflossing van de leningen, uitgegeven onder Staatswaarborg door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij, te verzekeren na de ontbinding van deze instellingen;

3° tegenover de geldschietters de financiële dienst van deze leningen te waarborgen.

De aangewende middelen zijn :

1° een overeenkomst tussen de Staat en de Gewesten waarbij inzonderheid

2° een instelling *sui generis* wordt opgericht door de Staat en de Gewesten.

Deze instelling :

— zal gemeenschappelijk beheerd worden door de Staat en de Gewesten;

— zal, ten einde het gedeelte te dekken van de jaarlijkse lasten dat de financiële en budgettaire mogelijkheden van de Gewesten overschrijdt, herfinancieringsleningen mogen uitgeven, welke zijn voorzien van de Staatswaarborg en vrijgesteld van vennootschapsbelasting en roerende voorheffing.

Koninklijk besluit nr. 526 van 31 maart 1987.

Het koninklijk besluit nr. 526 beoogt overeenkomstig een beslissing van de Regeringsraad van 23 mei 1986 het vastleggen van een alternatieve formule voor de financiering van de leningen toe te staan aan vreemde Staten.

Conform artikel 5 van de wet van 3 juni 1964, zoals laatstelijk gewijzigd door artikel 9 van de wet van 10 augustus 1981, worden de staatsleningen gefinancierd uit de middelen van het « Fonds voor Leningen aan vreemde Staten » (Begroting van Financiën, Afzonderlijke sectie, art. 60.05) dat gespijsd wordt grotendeels door begrotingskredieten, die daarvoor jaarlijks worden ingeschreven in de begroting van het Ministerie van Financiën (kapitaaluitgaven, art. 83.02) en in bijkomende orde door de financiële dienst van de leningen, met name door de terugbetaling van de hoofdsom en desgevallend door de betaling van de interesten.

De alternatieve formule houdt de mogelijkheid in de financiering van de leningen aan vreemde Staten te laten geschieden door de opbrengst van de ontleningen aan te gaan door het bij het besluit nr. 526 voorziene « Fonds voor de Financiering van de Leningen aan vreemde Staten », instelling van openbaar nut met rechtspersoonlijkheid, vallende onder de toepassing van de wet van 16 maart 1954. De waarborg van de Staat zal verleend worden aan die ontleningen waarvan het bedrag jaarlijks door de Koning zal worden vastgesteld.

Anderzijds stoelt de alternatieve formule op het beginsel volgens hetwelk de financiële dienst van die ontleningen moet gedragen worden door de vanaf 1 april 1987 vervallen opbrengst van de financiële dienst van de aan de vreemde Staten toegestane leningen, te weten de opbrengst van de terugbetalingen van de hoofdsom en desgevallend van de betalingen der interesten. Hierbij weze aangestipt dat het niet alleen gaat om de financiële dienst van de leningen gefinancierd met middelen uit het bij het besluit nr. 526 voorziene Fonds, doch tevens rekening gehouden wordt met de financiële dienst inherent aan de leningen toegestaan in uitvoering van de wet van 3 juni 1964, zoals laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 augustus 1981.

Kortom het besluit nr. 526 instellend een nieuwe financieringsformule voor de leningen aan vreemde Staten zal in belangrijke mate bijdragen tot de beperking van de openbare uitgaven, meer bepaald door het mogelijk maken van de vermindering van de voorsnog daartoe voorziene kredieten op de begroting van Financiën.

2° assurer la reprise, le refinancement et l'amortissement des emprunts émis, sous la garantie de l'Etat, par la Société nationale du Logement et par la Société nationale terrienne après leur dissolution;

3° garantir vis-à-vis des bailleurs le service financier de ces emprunts.

Les moyens utilisés sont :

1° une convention entre l'Etat et les Régions portant notamment sur

2° la création d'un organisme *sui generis* par l'Etat et les Régions.

Cet organisme :

— sera géré conjointement par l'Etat et les Régions;

— pourra, afin de couvrir la partie des charges annuelles qui excèdent les possibilités financières et budgétaires des Régions, émettre des emprunts de refinancement assortis de la garantie de l'Etat et bénéficiant de l'exonération de l'impôt des sociétés et du précompte mobilier.

Arrêté royal n° 256 du 31 mars 1987.

L'arrêté royal n° 526 vise à établir, conformément à une décision du Conseil du Gouvernement du 23 mai 1986, une formule alternative pour le financement des prêts à consentir à des Etats étrangers.

Conformément à l'article 5 de la loi du 3 juin 1964, tel que modifié en dernier lieu par l'article 9 de la loi du 10 août 1981, les prêts d'Etat sont financés par les ressources du « Fonds des prêts à des Etats étrangers » (budget des Finances, Section particulière, art. 60.05), qui est alimenté en grande partie par des crédits budgétaires annuellement inscrits à cette fin au budget du Ministère des Finances (dépenses de capital, art. 83.02) et subsidiairement par le service financier des prêts, en l'occurrence par le remboursement du principal et le cas échéant par le paiement des intérêts.

La formule alternative consiste en la possibilité de faire effectuer le financement des prêts à des Etats étrangers par le produit d'emprunts à contracter par le « Fonds pour le Financement des Prêts à des Etats étrangers », prévu par l'arrêté n° 526, organisme d'intérêt public, doté de la personnalité juridique, tombant sous l'application de la loi du 16 mars 1954. La garantie de l'Etat sera attachée à ces emprunts dont le montant sera fixé annuellement par le Roi.

Par ailleurs, la formule alternative est basée sur le principe selon lequel le service financier des emprunts doit être supporté par le produit échu à partir du 1er avril 1987 du service financier des prêts consentis à des Etats étrangers, à savoir le produit des remboursements du principal et le cas échéant des paiements des intérêts. Il convient ici de souligner qu'il ne s'agit pas seulement du service financier des prêts financés au moyen des ressources du Fonds prévu par l'arrêté n° 526, mais il est aussi tenu compte du service financier des prêts accordés en application de la loi du 3 juin 1964, telle que modifiée en dernier lieu par la loi du 10 août 1981.

En résumé, l'arrêté n° 526 qui établit une nouvelle formule de financement des prêts à des Etats étrangers, contribuera dans une mesure importante à la limitation des dépenses publiques, plus précisément en permettant la réduction des crédits prévus jusqu'à présent à cet effet au budget des Finances.

§ 5. Minister van Verkeerswezen en Buitenlandse Handel

I. VERKEERSWEZEN

A. Wettelijke grondslag

De genummerde besluiten genomen door de Minister van Verkeerswezen vinden hun wettelijke grondslag in de artikelen 1, 2°, c, d, en 3, § 2, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning.

B. Opsomming van de besluiten

Koninklijk besluit nr. 522 waarbij machtiging wordt verleend tot overplaatsing van sommige personeelsleden van de Regie der Posterijen naar het Ministerie van Verkeerswezen.

Koninklijk besluit nr. 523 tot wijziging van de wet van 19 juni 1978 betreffende het beheer van het Linkerscheldeovergebied ter hoogte van Antwerpen en houdende maatregelen voor het beheer en de exploitatie van de haven van Antwerpen.

Koninklijk besluit nr. 524 tot wijziging van de wet van 17 juni 1953 op de inrichting van het gemeenschappelijk vervoer in de streek van Brussel.

Koninklijk besluit nr. 525 tot wijziging van de wet van 22 februari 1961 betreffende de oprichting van maatschappijen voor stedelijk gemeenschappelijk vervoer.

C. Commentaar

Het koninklijk besluit nr. 522 verleent machtiging tot overplaatsing van sommige personeelsleden van de Regie der Posterijen naar het Ministerie van Verkeerswezen.

Met zijn brief van 19 maart 1984 had het Rekenhof gevraagd een einde te stellen aan de detachering van personeelsleden van de Regie der Posterijen bij het Ministerie van Verkeerswezen.

Na een lange briefwisseling heeft het Rekenhof ermee ingestemd om tot 31 december 1986 de ordonnances tot terugbetaling aan de Regie, van de door hogervernoemde personeelsleden gepresteerde diensten, te blijven viseren in afwachting van de verwezenlijking van hun integratie in het Ministerie van Verkeerswezen. Wegens overmacht, werd aan het Rekenhof gevraagd deze limietdatum tot 31 maart 1987 te verlengen.

De essentiële beginselen van deze integratie volgen hieronder :

De personeelsleden van de Regie der Posterijen die gedetacheerd zijn bij het Ministerie van Verkeerswezen bezetten er, soms sedert meer dan 20 jaar, verschillende betrekkingen van meestal een lager niveau. Hun detachering heeft plaatsgevonden voor de oprichting, in 1971, van de Regie der Posterijen.

Rekening houdend met hun daadwerkelijke aanwezigheid, heeft het Ministerie van Verkeerswezen nooit kaderaanpassingen aangevraagd evenmin als ongerechtvaardigde aanvragen tot selectieve aanwervingen.

In de meeste gevallen zou de terugkeer van deze personeelsleden naar de Regie der Posterijen menselijke en heraanpassingsproblemen stellen aan deze soms oudere personeelsleden die met nieuwe taken zouden worden belast. Tevens zouden er onoverkomelijke problemen worden gesteld aan het Ministerie van Verkeerswezen, dat bij wijze van voorbeeld over geen enkel werkman-electricien zou beschikken.

Er werd geoordeeld dat de personeelsleden van de Regie die wensen bij het Ministerie van Verkeerswezen te blijven, van deze beslissing geen nadelen mogen ondervinden. De graden en weddeschalen van de Regie zijn immers, in hun geheel, voordeliger dan die van de Rijksbesturen.

Zij zouden derhalve onder meer hun anciënniteit en hun wedde behouden en geïntegreerd worden in een graad van dezelfde rang of, bij ontstentenis, in een graad van een onmiddellijk lagere rang of in voorkomend geval en indien noodzakelijk, in overtal en een gelijk aantal wervingsbetrekkingen van hetzelfde niveau blokkerend.

§ 5. Ministre des Communications et du Commerce Extérieur

I. COMMUNICATIONS

A. Base légale

Les arrêtés royaux numérotés pris par le Ministre des Communications trouvent leur base légale dans les articles 1, 2°, c, d, et 3, § 2, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi.

B. Enumération

L'arrêté royal n° 522 autorise le transfert de certains agents de la Régie des Postes au Ministère des Communications.

Arrêté royal n° 523 modifiant la loi du 19 juin 1978 relative à la gestion du territoire de la rive gauche de l'Escaut à hauteur d'Anvers et portant des mesures de gestion et d'exploitation du port d'Anvers.

Arrêté royal n° 524 modifiant la loi du 17 juin 1953 portant organisation des transports en commun de la région bruxelloise.

Arrêté royal n° 525 modifiant la loi du 22 février 1961 relative à la création de sociétés de transports en commun urbains.

C. Commentaire

L'arrêté royal n° 522 autorise le transfert de certains agents de la Régie des Postes au Ministère des Communications.

Par sa lettre du 19 mars 1984, la Cour des comptes avait demandé qu'il soit mis fin au détachement de membres du personnel de la Régie des Postes au Ministère des Communications.

Après un long échange de correspondance, la Cour des comptes a admis de continuer de viser jusqu'au 31 décembre 1986 les ordonnances pour le remboursement, à la Régie, des services prestés par lesdits agents en attendant que leur intégration au Ministère des Communications soit réalisée. Pour des raisons de force majeure, il a été demandé à la Cour des comptes de proroger cette date limite au 31 mars 1987.

Les principes essentiels de cette intégration sont les suivants :

Des agents de la Régie des Postes détachés au Ministère des Communications y occupent, depuis parfois plus de vingt ans, différents emplois, généralement de niveau inférieur. Leur détachement avait été effectué avant la création, en 1971, de la Régie des Postes.

Compte tenu de leur présence effective, le Ministère des Communications n'a jamais demandé d'adaptation des cadres ni de recrutements sélectifs non justifiés.

Dans la plupart des cas, un retour de ces agents à la Régie poserait des problèmes humains et de réadaptation, à un âge parfois assez avancé, à des nouvelles fonctions, mais également des problèmes insurmontables au Ministère des Communications qui, par exemple, ne disposerait plus d'aucun ouvrier électricien.

Il a été estimé que les agents de la Régie qui souhaitent rester au Ministère des Communications, ne pouvaient en être pénalisés. Les grades et barèmes de la Régie sont en effet, dans leur ensemble, plus favorables que dans les administrations de l'Etat.

Ils maintiendraient dès lors, notamment, leur ancienneté et leur traitement, et seraient intégrés dans un grade du même rang ou à défaut dans un grade du rang immédiatement inférieur, ou le cas échéant et si nécessaire, en surnombre tout en bloquant un nombre égal d'emplois de recrutement du même niveau.

Deze ambtenaren moeten, vanaf hun integratie, op dezelfde voet kunnen gesteld worden als de statutaire ambtenaren en moeten kunnen deelnemen aan bevorderingsprocedures, voor zover zij aan de reglementaire bepalingen voldoen.

De voorgestelde maatregel betekende op 1 januari 1987 een besparing voor de Staat ten bedrage van 6,8 miljoen frank, vermits in het bijzonder de beheerskosten van de bezoldigingen van deze personeelsleden, die door de Regie der Posterijen aan het Ministerie van Verkeerswezen worden teruggevorderd, het budget van het Ministerie van Verkeerswezen niet meer zullen bezwaren.

De terugkeer naar de Regie der Posterijen van betrokkenen zou een meeruitgave voor de Regie meebrengen van 22,3 miljoen (cijfer berekend op 1 januari 1987) met bovendien de werkingskosten.

Het koninklijk besluit nr. 523 strekt ertoe de wet van 19 juni 1978 betreffende het beheer van het Linkerscheldeovergebied ter hoogte van Antwerpen en houdende maatregelen voor het beheer en de exploitatie van de haven van Antwerpen, aan te passen zodanig dat het Rijk vanaf 1987 niet meer tussenkomt in de negatieve exploitatieresultaten van de haven op de Linkerscheldeover.

Overigens worden de in de wet ingebouwde evenwichten, nl. het eenheidsbeheer door Antwerpen van de havens op de linker- en rechter Scheldeover, alsmede het respect voor de eigenheid van de betrokken Wase gebieden volledig geëerbiedigd.

Teneinde het havenbeheer en de industriële ontwikkeling van het gebied zo spoedig mogelijk meer coherent en operationeel te maken dient alles in het werk gesteld om de inwerkingtreding van de wet te bespoedigen.

Er dient vastgesteld dat de wet van 1978 nog steeds niet in werking is getreden. De Staat draagt de negatieve exploitatieresultaten van de haven op de linkeroever.

De hoofdbekommernis van de Regering zoals hierboven uiteengezet is deze last over te dragen aan de inzake beheer en exploitatie bevoegde instanties voorzien in de wet van 1978.

De koninklijke besluiten nrs. 524 en 525 brengen inhoudelijk dezelfde wijzigingen aan in respectievelijk de wet van 17 juni 1953 betreffende de M.I.V.B. en de wet van 22 februari 1961 betreffende de overige maatschappijen voor stedelijk gemeenschappelijk vervoer.

Die wijzigingen zijn verdeeld over drie luiken.

1. Beheer : bij wijze van besparing en voor een grotere doeltreffendheid wordt het aantal bestuurders van deze maatschappijen beperkt tot 12, in plaats van 24 (M.I.V.B.), 22 (S.T.I.L.), 18 (M.I.V.A. en M.I.V.G.) en 14 (S.T.I.C. en S.T.I.V.); anderzijds worden de beheerscomités vervangen door directiecomités, waarvan de bevoegdheden zullen worden versterkt en die zullen bestaan uit 5 leden (de voorzitter en de vice-voorzitter van de raad van bestuur, de bestuurder-directeur-generaal en twee bestuurders, die door de Minister worden aangewezen).

De organen van deze maatschappijen worden voortaan in de wet zelf vastgesteld.

De statuten van deze maatschappijen worden voortaan door de Koning gewijzigd.

2. Staatstoezicht : naar het voorbeeld van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, wordt het recht van beroep van de regeringscommissaris uitgebreid tot de beslissingen van de bestuursorganen die in zijn afwezigheid zijn genomen, en wordt een afgevaardigde van de Minister van Begroting aangeduid, die dezelfde bevoegdheid heeft ten aanzien van de beslissing met een financiële of budgettaire weerslag.

3. Exploitatie : het optreden van de maatschappijen tegen reizigers zonder geldig vervoerbewijs is thans gesteund op een

Ces agents doivent pouvoir, dès leur intégration, être mis sur le même pied que les agents statutaires et participer aux procédures d'avancement de grade, pour autant qu'ils réunissent les conditions réglementaires.

La mesure proposée constitue une économie pour l'Etat, puisque notamment les frais de gestion des traitements de ces agents, qui sont réclamés au Ministère des Communications par la Régie des Postes et qui s'élevaient à 6,8 millions de francs au 1er janvier 1987, ne grèveront plus le budget du Ministère des Communications.

S'ils devaient réintégrer la Régie des Postes, il en résulterait une dépense supplémentaire pour celle-ci de 22,3 millions (chiffre calculé au 1er janvier 1987) plus les frais de fonctionnement.

L'arrêté royal n° 523 a pour but d'adapter la loi du 19 juin 1978 relative à la gestion du territoire de la rive gauche de l'Escaut à hauteur d'Anvers et portant des mesures de gestion et d'exploitation du port d'Anvers, de sorte que l'Etat ne devra plus intervenir, à partir de 1987 dans les résultats négatifs de l'exploitation du port de la rive gauche de l'Escaut.

Par ailleurs, les équilibres inscrits dans la loi, à savoir l'unité de gestion par Anvers des ports de la rive gauche et de la rive droite de l'Escaut, ainsi que le particularisme des territoires concernés du Pays de Waas, sont entièrement respectés.

Afin de rendre au plus tôt la gestion portuaire et le développement industriel plus cohérents et plus opérationnels, il y a lieu de mettre tout en œuvre pour accélérer l'entrée en vigueur de la loi.

On constate que la loi de 1978 n'est toujours pas entrée en vigueur. Les résultats négatifs de l'exploitation du port de la rive gauche sont actuellement à charge de l'Etat.

Comme il est souligné ci-dessus le souci majeur du Gouvernement s'avère être de transférer cette charge aux instances qui selon la loi de 1978 sont responsables de la gestion et de l'exploitation.

Les arrêtés royaux numérotés apportent des modifications identiques respectivement à la loi du 17 juin 1953 concernant la S.T.I.B. et à la loi du 22 février 1961 concernant les autres sociétés de transport urbain.

Ces modifications comportent trois volets distincts.

1. Gestion : dans un but d'économie et d'efficacité dans la gestion, le nombre d'administrateurs est limité à 12, au lieu de 24 (S.T.I.B.), 22 (S.T.I.L.), 18 (M.I.V.A. et M.I.V.G.) et 14 (S.T.I.C. et S.T.I.V.); les comités de gestion sont par ailleurs remplacés par des comités de direction, dont les pouvoirs seront renforcés, et qui se composeront de 5 membres (le président et le vice-président du conseil d'administration, l'administrateur-directeur général et deux administrateurs désignés par le Ministre).

Les organes de la société sont désormais désignés dans la loi.

Les statuts des sociétés sont désormais modifiés par le Roi.

2. Contrôle de l'Etat : suivant l'exemple de la loi du 16 mars 1954 concernant le contrôle de certains organismes d'intérêt public, le droit de recours du commissaire du Gouvernement est étendu aux décisions des organes de gestion prises en son absence, et un délégué du Ministre du Budget est désigné, disposant de la même compétence à l'encontre des décisions ayant une répercussion financière ou budgétaire.

3. Exploitation : la sanction appliquée par les sociétés à l'encontre des voyageurs sans titre de transport valable est basée

bepaling van hun lastenboek. Om aan dit optreden een betere rechtsgrond te geven worden de maatschappijen in de wet zelf gemachtigd om een toeslag aan die reiziger aan te rekenen. Het bedrag van die toeslag wordt vastgesteld op de wijze die voor de tarieven is bepaald.

II. — BUITENLANDSE HANDEL

A. Wettelijke grondslag

Artikel 1, 2°, a, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, heeft als grondslag gediend voor het koninklijk besluit nr. 527 van 31 maart 1987 dat door het departement van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking is genomen.

B. Opsomming

Koninklijk besluit nr. 527 tot wijziging van de wet van 24 maart 1954 houdende oprichting van een Fonds voor Buitenlandse Handel.

C. Commentaar

Het koninklijk besluit nr. 527 strekt ertoe de inning te vergemakkelijken van de niet vrijwillige terugbetaalde leningen die door het Fonds voor Buitenlandse Handel aan Belgische exporteurs werden toegekend.

Tot nog toe werd de werking van het Fonds voor Buitenlandse Handel, daarin begrepen de invordering van de aan het Fonds verschuldigde sommen, toevertrouwd aan de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel.

Deze invordering wordt door dit koninklijk besluit toevertrouwd aan de Administratie van de B.T.W., van de Registratie en Domeinen.

Het spreekt vanzelf dat deze wijziging de inning zal vergemakkelijken — de voormelde administratie beschikt immers over een eigen middel van vervolging, met name het dwangbevel — hetgeen volkomen in de lijn ligt van één der doelstellingen van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, met name het financieel herstel door maatregelen ter stijving van de niet fiscale ontvangsten van de Schatkist.

§ 6. Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt

A. Wettelijke grondslag

Artikel 1, 2°, c, en 3, § 2, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning, heeft als grondslag gediend voor het koninklijk besluit nr. 519.

B. Opsomming

Koninklijk besluit nr. 519 tot regeling van de vrijwillige mobiliteit tussen de statutaire personeelsleden van de gemeenten en deze van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die hetzelfde werkgebied hebben.

C. Commentaar

Het koninklijk besluit nr. 519 maakt het mogelijk de openbare uitgaven te beheersen, beperken of verminderen door de openbare instellingen en de door de openbare besturen gesubsidieerde instellingen te rationaliseren en hun opdracht opnieuw te definiëren.

Dit koninklijk besluit maakt het mogelijk :

- a) de overplaatsing van een statutair personeelslid te regelen naar een wervingsbetrekking van de ene naar de andere instelling;
- b) de overplaatsing van een statutair personeelslid te verrichten naar een bevorderingsbetrekking van de ene naar de andere

actuellement sur une disposition du cahier des charges. Pour donner une meilleure base juridique à cette action, les sociétés sont autorisées dans la loi même, à réclamer une surtaxe à ces voyageurs. Le montant de cette surtaxe est fixé de la même manière que les tarifs.

II. — COMMERCE EXTERIEUR

A. Base légale

L'article 1er, 2°, a, de la loi du 27 mars 1986, attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi, a servi de base à l'arrêté royal n° 527 du 31 mars 1987 pris par le département des Affaires étrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement.

B. Enumération

Arrêté royal n° 527 modifiant la loi du 24 mars 1954 instituant un Fonds du Commerce extérieur.

C. Commentaire

L'arrêté royal n° 527 vise à faciliter le recouvrement des prêts non volontairement remboursés octroyés à des exportateurs belges par le Fonds du Commerce extérieur.

Jusqu'à présent le fonctionnement du Fonds du Commerce extérieur, en ce compris le recouvrement des sommes qui lui sont dues, était confié à l'Office belge du Commerce extérieur.

Le présent arrêté royal prévoit que ce recouvrement soit confié à l'Administration de la T.V.A., de l'Enregistrement et des Domaines.

Il va de soi que cette modification facilitera le recouvrement des créances — étant donné que l'administration susmentionnée dispose d'un propre moyen de poursuite, à savoir la contrainte — ce qui s'accorde parfaitement avec un des objectifs de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi, à savoir le redressement financier par des mesures visant à alimenter les recettes non fiscales du Trésor.

§ 6. Ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique

A. Base légale

L'article 1er, 2°, c, et 3, § 2, de la loi du 27 mars 1986, attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi a servi de base à l'arrêté numéroté n° 519.

B. Enumération

Arrêté royal n° 519 organisant la mobilité volontaire entre les membres du personnel statutaire des communes et ceux des centres publics d'aide sociale qui ont un même ressort.

C. Commentaire

L'arrêté royal n° 519 permet de maîtriser, de limiter ou de réduire des dépenses publiques en rationalisant les institutions publiques et subventionnées par les pouvoirs publics et en redéfinissant leurs missions.

Cet arrêté royal permet :

- a) de réaliser le transfert d'un agent du personnel statutaire dans un emploi de recrutement de l'une à l'autre institution;
- b) d'opérer le transfert d'un agent du personnel statutaire dans un emploi de promotion de l'une à l'autre institution si aucun

instelling indien geen enkel personeelslid van het bestuur waar de betrekking vacant is, kan bevorderd worden;

c) de overplaatsing van een statutair personeelslid te regelen met het oog op een bevordering van de ene naar de andere instelling indien geen enkel personeelslid waar de betrekking vacant is, kan bevorderd worden en als geen enkele overplaatsing conform sub *b* mogelijk is.

Het is eveneens voor deze instellingen mogelijk gemeenschappelijke wervingsreserves aan te leggen ten einde in de vacatures te voorzien.

§ 7. Minister van Onderwijs

A. Wettelijke grondslag

De genummerde besluiten van de sector Onderwijs zijn genomen op basis van artikel 1, 2°, *b*, *c*, *d*, en/of 4° van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bijzondere machten aan de Koning.

B. Opsomming

Koninklijk besluit nr. 537 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 297 van 31 maart 1984 betreffende de opdrachten, de wedden, de weddetoelagen en de verloven voor verminderde prestaties in het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra en het koninklijk besluit nr. 435 van 5 augustus 1986 betreffende het verlof en de afwezigheid voor verminderde prestaties ten gunste van de personeelsleden van het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra die de leeftijd van vijftig jaar bereiken hebben of die ten minste twee kinderen niet ouder dan veertien jaar ten laste hebben.

Koninklijk besluit nr. 538 van 31 maart 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 413 van 29 april 1986 houdende bepaling van de werkmiddelen voor het Rijksonderwijs en van de werkingsstoelagen aan het gesubsidieerd onderwijs.

Koninklijk besluit nr. 539 tot vastlegging van het aantal uren/leerkracht voor het secundair onderwijs van het type I met volledig leerplan voor het schooljaar 1987-1988.

Koninklijk besluit nr. 540 tot vastlegging het aantal uren/leerkracht voor het secundair onderwijs van het type II met volledig leerplan voor het schooljaar 1987-1988.

Koninklijk besluit nr. 541 houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het aanvullend secundair beroepsonderwijs en tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 460 van 17 september 1986 tot vaststelling van het rationalisatieplan en het programmatieplan van het hoger onderwijs van het korte type en tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het hoger onderwijs van het lange type.

Koninklijk besluit nr. 542 houdende de organisatie, de werking en het beheer van de Rijksuniversitaire ziekenhuizen van Gent en Luik.

Koninklijk besluit nr. 543 tot wijziging van de wetgeving op de financiering en de controle van de universitaire instellingen.

Koninklijk besluit nr. 544 waarbij de Nationale Dienst voor Congressen opgericht wordt als Staatsdienst met afzonderlijk beheer.

Koninklijk besluit nr. 545 betreffende de Koninklijke Munt-schouwburg.

C. Commentaar

Het koninklijk besluit nr. 537 wijzigt enerzijds de tijdsduur van de toepassing van de terbeschikkingstelling die kon toegekend worden indien het personeelslid de leeftijd van vijfentwintig jaar bereikt heeft en minstens dertig jaar dienst telt, voor zover

agent de l'administration où l'emploi est vacant, ne peut être promu;

c) d'organiser le transfert d'un agent du personnel statutaire en vue d'une promotion de l'une à l'autre institution si aucun agent de l'administration où l'emploi est vacant, ne peut être promu et si aucun transfert n'est possible conformément au sub *b*.

De même, il est possible pour ces institutions de créer des réserves de recrutement uniques destinées à pourvoir aux emplois vacants.

§ 7. Ministre de l'Education nationale

A. Base légale

Les arrêtés numérotés du secteur de l'Education nationale sont pris sur base de l'article 1er, 2°, *b*, *c*, *d*, et/ou 4° de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi.

B. Enumération

Arrêté royal n° 537 modifiant l'arrêté royal n° 297 du 31 mars 1984 relatif aux charges, traitements, subventions-traitements et congés pour prestations réduites dans l'enseignement et les centres psycho-médico-sociaux et l'arrêté royal n° 435 du 5 août 1986 relatif aux congés et absences pour prestations réduites accordés aux membres du personnel de l'enseignement et des centres psycho-médico-sociaux, qui ont atteint l'âge de cinquante ans ou qui ont au moins deux enfants à charge qui n'ont pas dépassé l'âge de quatorze ans.

Arrêté royal n° 538 du 31 mars 1987 modifiant l'arrêté royal n° 413 du 29 avril 1986 portant des dispositions relatives aux moyens de fonctionnement de l'enseignement de l'Etat et aux subventions de fonctionnement allouées à l'enseignement subventionné.

Arrêté royal n° 539 fixant le nombre de périodes/professeur pour l'enseignement secondaire de plein exercice de type I pour l'année scolaire 1987-1988.

Arrêté royal n° 540 fixant le nombre de périodes/professeur pour l'enseignement secondaire de plein exercice de type II pour l'année scolaire 1987-1988.

Arrêté royal n° 541 fixant le plan de rationalisation et de programmation de l'enseignement professionnel secondaire complémentaire et modifiant l'arrêté royal n° 460 du 17 septembre 1986 établissant des plans de rationalisation et de programmation de l'enseignement supérieur de type court et modifiant la législation relative à l'organisation de l'enseignement supérieur de type long.

Arrêté royal n° 542 portant l'organisation, le fonctionnement et la gestion des hôpitaux universitaires de l'Etat à Gand et à Liège.

Arrêté royal n° 543 modifiant la législation sur le financement et le contrôle des institutions universitaires.

Arrêté royal n° 544 constituant en Service de l'Etat à gestion séparée, le Service national de Congrès.

Arrêté royal n° 545 relatif au Théâtre royal de la Monnaie.

C. Commentaires

L'arrêté royal n° 537 modifie d'une part la période de l'application de la disponibilité pour convenance personnelle qui pouvait être accordée lorsque le membre du personnel avait atteint l'âge de cinquante-cinq ans et comptait au moins trente années de

hij niet van een rustpensioen ten laste van de Schatkist kon genieten (koninklijk besluit nr. 297 van 31 maart 1984, vervangen door de herstellwet van 31 juli 1984, aangevuld bij de wet van 21 juni 1985 en gewijzigd door het koninklijk besluit nr. 436 van 5 augustus 1986). Het toekennen van bedoelde terbeschikkingstelling wordt voor een nieuwe periode, gaande van 1 september 1986 tot 1 juni 1988, mogelijk gemaakt.

Anderzijds wordt ook het toekennen van het verlof en de afwezigheid voor verminderde prestaties ten gunste van de personeelsleden die de leeftijd van vijftig jaar bereikt hebben of die ten minste twee kinderen niet ouder dan veertien jaar ten laste hebben (koninklijk besluit nr. 435 van 5 augustus 1986, gewijzigd door het koninklijk besluit nr. 503 van 12 december 1986) mogelijk gemaakt tijdens het schooljaar 1988-1989.

Beide maatregelen hebben tot doel werkgelegenheid te scheppen, inzonderheid wat jongeren en leerkrachten betreft. Zij hebben bovendien een bezuinigend effect omdat de vervangende leerkrachten ofwel terbeschikkinggestelden, ofwel jongere werklazen zijn die als tijdelijke een lagere bezoldiging zullen genieten.

Bij koninklijk besluit nr. 538 van 31 maart 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 413 van 29 april 1986 wordt voor het schooljaar 1986-1987 het bedrag van de werkingstoelagen voor het gewoon secundair onderwijs, het hoger onderwijs en het onderwijs voor sociale promotie verminderd met 1 %, tenzij bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit beslist wordt deze bezuiniging op een andere wijze te realiseren.

Wat betreft het rijksonderwijs wordt eenzelfde beperking van de dotaties aan de Staatsdiensten met afzonderlijk beheer doorgevoerd.

Het koninklijk besluit nr. 538 werd getroffen in het kader van een algemene maatregel tot vermindering van de werkingskosten met 2 %. Wat de sector onderwijs (N.) betreft werd de opbrengst geraamd op 206,7 miljoen frank, wat de sector onderwijs (F.) aangaat op 154,0 miljoen frank.

Het koninklijk besluit nr. 539 moest getroffen worden om de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 438 van 11 augustus 1986 betreffende het lestijdenpakket voor het type I voor het schooljaar 1986-1987 te verlengen. Indien geen nieuw genummerd koninklijk besluit wordt getroffen, dan zou dit als gevolg hebben dat opnieuw de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 49 betreffende de oprichtingsnormen, behoudsnormen en splitsingsnormen en de berekening van het urenkrediet van het secundair onderwijs van het type I van toepassing worden, wat uiteraard tot een ruimere omkadering zou leiden en dus een ernstige budgettaire weerslag zou hebben.

In de vooropgestelde berekeningswijze wordt geopteerd voor een eenvoudig systeem dat vertrekt van het lestijdenpakket 1986-1987. Daarbij wordt echter voor het schooljaar 1987-1988 de denataliteit onmiddellijk verrekend.

De berekeningswijze die in dit genummerd koninklijk besluit is opgenomen is gebaseerd op de afzonderlijke leerlingcoëfficiënt per categorie in de onderwijsinrichting. Deze coëfficiënt per leerling wordt bekomen door (per categorie) het aantal uren/leerkracht van het schooljaar 1986-1987 te delen door het aantal regelmatige leerlingen op 1 oktober 1986. Deze coëfficiënt wordt vervolgens vermenigvuldigd met het aantal regelmatige leerlingen van de betrokken categorie op 1 oktober 1987:

- categorie 1 : het eerste leerjaar B en het tweede leerjaar van het beroepssecundair onderwijs;
- categorie 2 : de tweede en de derde graad van het beroepssecundair onderwijs;
- categorie 3 : de tweede en de derde graad van de kwalificatieafdeling van het technisch- en kunstsecundair onderwijs;
- categorie 4 : de overige leerjaren en onderwijsvormen.

service, pour autant qu'il ne bénéficiait pas d'une pension de retraite à charge du Trésor (arrêté royal n° 297 du 31 mars 1984, remplacé par la loi du redressement du 31 juillet 1984, complété par la loi du 21 juin 1985 et modifié par l'arrêté royal n° 436 du 5 août 1986). L'octroi de ladite mise en disponibilité est permis pendant une nouvelle période qui prend cours du 1er septembre 1986 jusqu'au 1er juin 1988.

D'autre part l'octroi d'un congé ou une absence pour prestations réduites accordés aux membres du personnel qui ont atteint l'âge de cinquante ans ou qui ont au moins deux enfants à charge qui n'ont pas dépassé l'âge de quatorze ans (l'arrêté royal n° 435 du 5 août 1986, modifié par l'arrêté royal n° 503 du 31 décembre 1986) sera permis pendant l'année scolaire 1988-1989.

Les deux dispositions tendent à créer de l'emploi, notamment pour les enseignements. Ils permettent également de réaliser des économies. En effet les enseignants remplaçants sont ou bien des membres du personnel mis en disponibilité sinon des jeunes chômeurs qui comme temporaires reçoivent une rémunération plus modeste.

Par arrêté royal n° 538 du 31 mars 1987 modifiant l'arrêté royal n° 413 du 29 avril 1986, le montant des subventions de fonctionnement pour l'année scolaire 1986-1987 pour l'enseignement secondaire ordinaire, pour l'enseignement supérieur et pour l'enseignement de promotion sociale est réduit de 1 % à moins qu'il ne soit décidé par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres de réaliser cette économie d'une autre manière.

En ce qui concerne l'enseignement de l'Etat, une réduction identique est appliquée sur les dotations aux services de l'Etat à gestion séparée.

L'arrêté royal n° 538 a été pris dans le cadre d'une mesure générale réduisant les frais de fonctionnement de 2 %. Le produit de cette mesure a été estimé à 206,7 millions de francs dans le secteur de l'enseignement (N.) et à 154,0 millions de francs dans le secteur de l'enseignement (F.)

L'arrêté royal n° 539 devait être promulgué pour prolonger les dispositions de l'arrêté royal n° 438 du 11 août 1986 établissant le mode de calcul du nombre global de périodes/professeur pour l'enseignement secondaire de plein exercice de type I. S'il n'y avait pas de nouvel arrêté royal numéroté, les dispositions antérieures de l'arrêté royal n° 49 relatif aux normes de création, de maintien et de dédoublement et au calcul de crédit d'heures de l'enseignement secondaire de plein exercice de type I entreraient à nouveau en vigueur, ce qui entraînerait un encadrement plus important et donc des conséquences sérieuses pour le budget.

Dans le calcul proposé nous avons opté pour un système simple, basé sur le nombre global de périodes/professeur de 1986-1987. La dénatalité de l'année scolaire 1987-1988 est immédiatement comptabilisée.

Le mode de calcul fixé dans le projet d'arrêté ci-joint est basé sur les coefficients par catégorie dans l'établissement. Le coefficient par élève est le résultat de la division du nombre global de périodes/professeur par catégorie de l'année scolaire 1986-1987 par le nombre d'élèves réguliers correspondants au 1er octobre 1986. Ce coefficient est alors multiplié par le nombre d'élèves réguliers de la catégorie concernée au 1er octobre 1987:

- catégorie 1 : la première année B et la deuxième année d'études de l'enseignement secondaire professionnel;
- catégorie 2 : le deuxième et le troisième degré de l'enseignement secondaire professionnel;
- catégorie 3 : le deuxième et le troisième degré de l'enseignement secondaire technique et artistique de qualification;
- catégorie 4 : les autres années d'études.

Tevens zijn in dit besluit de normen opgenomen voor het zevende leerjaar van het beroepssecundair onderwijs georganiseerd met het oog op de uitreiking van een getuigschrift van hoger secundair onderwijs, in uitvoering van artikel 52 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Voor de omkadering van deze leerjaren wordt de gemiddelde schoolcoëfficiënt per leerling toegekend (en niet deze van het beroepssecundair onderwijs).

Teneinde tegemoet te komen aan een beperkt aantal uitzonderlijke gevallen wordt een afwijkingsmogelijkheid voorzien ten belope van 0,075 % van het totaal aantal aanwendbare uren/leerkracht van het schooljaar 1986-1987, per net en per taalstelsel, wat in het totaal overeenkomt met 49 *full-time* ambten of een bedrag van ongeveer 37 miljoen frank (N en F samen).

Het koninklijk besluit nr. 540 bepaalt de berekeningswijze van de omkadering van het type II voor het schooljaar 1987-1988.

Zoals tijdens het schooljaar 1986-1987 gebeurt de berekening op dezelfde wijze als voor de scholen van het type I.

De berekeningswijze geformuleerd in voornoemd besluit is gebaseerd op de afzonderlijke berekeningscoëfficiënt per categorie in de onderwijsinrichting:

- categorie 1: alle leerjaren van het beroepssecundair onderwijs;
- categorie 2: alle leerjaren van het algemeen, technisch en kunst secundair onderwijs.

De coëfficiënt per leerling is het resultaat van de deling van het aantal uren/leerkracht (per categorie) door het respectieve aantal regelmatige leerlingen op 1 oktober 1986. Deze coëfficiënt per leerling wordt vervolgens vermenigvuldigd met het aantal regelmatige leerlingen van de betrokken categorie op 1 oktober 1987. De som van de produkten van de twee categorieën is het totaal lestijdenpakket per school voor het schooljaar 1987-1988.

Tevens wordt in dit besluit een beperkte programmatiemogelijkheid ingebouwd voor het beroepssecundair onderwijs: zevende leerjaren om voor de leerlingen van het beroepssecundair de mogelijkheid te creëren een getuigschrift van hoger secundair onderwijs te behalen, en afdelingen van de hogere cyclus om de leerlingen niet te verplichten van onderwijsinrichting te veranderen teneinde aan de leerplicht te kunnen voldoen.

Vermits het lestijdenpakket gebaseerd is op een coëfficiënt per leerling, wordt voor de geprogrammeerde zevende leerjaren geen extra omkadering voorzien. Wel wordt uiteraard voor elke leerling de coëfficiënt per leerling van de school toegekend (en niet de coëfficiënt in het beroepssecundair onderwijs).

Teneinde tegemoet te komen aan een beperkt aantal uitzonderlijke gevallen wordt een afwijkingsmogelijkheid voorzien ten belope van 0,075 % van het totaal aantal aanwendbare uren/leerkracht van het schooljaar 1986-1987, per net en per taalstelsel, wat in het totaal overeenkomt met 15 *full-time* ambten of een bedrag van ongeveer 11 miljoen frank (N en F samen).

Het koninklijk besluit nr. 541 bevat een rationalisatie- en programmatieplan voor het aanvullend secundair beroepsonderwijs. Dit onderwijs situeert zich tussen het gewone secundair onderwijs en het hoger onderwijs van het korte type en bleef tot nog toe verstoken van een rationalisatieplan zodat op heden inrichtingen en afdelingen op basis van relatief lage normen in stand kunnen gehouden worden.

Anderzijds bleef deze onderwijsvorm sinds 1973 onderhevig aan de remwet zodat iedere actualisering van dit onderwijs is uitgesloten.

Het voorliggend genummerd koninklijk besluit beoogt een gevoelige verhoging van de behoudsnormen zodat al te kleine inrichtingen of weinig bevolkte afdelingen hun zelfstandigheid verliezen wat een bezuinigend effect als gevolg heeft.

De plus, sont reprises dans le projet d'arrêté ci-joint les normes de création des septièmes années d'études de l'enseignement secondaire professionnel, organisées en vue d'obtenir le certificat d'enseignement secondaire supérieur, en exécution de l'article 52 de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres.

Pour l'encadrement de ces années d'études on applique le coefficient moyen de l'école par élève et non le coefficient de l'enseignement secondaire professionnel.

Afin de répondre à un nombre restreint de cas particuliers, il est prévu une possibilité de dérogation à concurrence de 0,075 % du nombre total de périodes/professeur organisables de l'année scolaire 1986-1987, par réseau et par régime linguistique, ce qui au total représente 49 charges complètes ou un montant d'environ 37 millions de francs (N et F ensemble).

L'arrêté royal n° 540 fixe le mode de calcul de l'encadrement dans l'enseignement de type II, pour l'année scolaire 1987-1988.

Comme pour l'année scolaire 1986-1987, le mode de calcul utilisé est le même que pour les établissements de type I.

Le mode de calcul fixé dans l'arrêté royal précité est basé sur des coefficients par catégorie dans l'établissement:

- catégorie 1: toutes les années d'études de l'enseignement secondaire professionnel;
- catégorie 2: toutes les années d'études de l'enseignement secondaire général technique et artistique.

Le coefficient par élève est le résultat de la division du nombre global de périodes/professeur par catégorie par le nombre d'élèves réguliers correspondants au 1er octobre 1986. Ce coefficient par élève est alors multiplié par le nombre d'élèves réguliers de la catégorie concernée au 1er octobre 1987. La somme des résultats des deux catégories constitue le nombre global de périodes/professeur pour l'année scolaire 1987-1988.

Dans l'arrêté royal précité une possibilité restreinte de programmation est prévue pour l'enseignement secondaire professionnel: des septièmes années d'études en vue de la délivrance du certificat d'enseignement secondaire supérieur, et des sections du cycle supérieur pour permettre aux élèves de satisfaire à l'obligation scolaire sans devoir changer d'école.

Etant donné que le nombre global de périodes/professeur est basé sur un coefficient par élève, les écoles ne reçoivent pas de périodes/professeur supplémentaires pour les septièmes années d'études programmées; c'est le coefficient/élève par école qui est appliqué et non le coefficient de l'enseignement secondaire professionnel.

Afin de répondre à un nombre restreint de cas particuliers, il est prévu une possibilité de dérogation à concurrence de 0,075 % du nombre total de périodes/professeur organisables de l'année scolaire 1986-1987, par réseau et par régime linguistique, ce qui au total représente 15 charges complètes ou un montant d'environ 11 millions de francs (N et F ensemble).

L'arrêté royal n° 541 comporte un plan de rationalisation et de programmation pour l'enseignement professionnel secondaire complémentaire. Cet enseignement, qui se situe entre l'enseignement secondaire ordinaire et l'enseignement supérieur de type court, n'a jusqu'à ce jour, pas fait l'objet d'un plan de rationalisation, de sorte que des établissements et des sections peuvent continuer à être organisés sur base de normes peu élevées.

D'autre part, cette forme d'enseignement était, depuis 1973, toujours soumise à la loi de freinage ce qui implique une impossibilité totale à toute actualisation.

Le présent arrêté royal numéroté vise une augmentation des normes de maintien si bien que les petits établissements ou les sections peu peuplées perdent leur autonomie, ce qui représente un effet d'économie.

Tevens wordt een relatief strenge programmatiemogelijkheid ingebouwd voor bestaande inrichtingen en dit enkel voor de afdeling « verpleging » die onder bepaalde voorwaarden aan aanpassing toe is.

Het koninklijk besluit voorziet niet in de mogelijkheid om nieuwe inrichtingen in het leven te roepen.

Het koninklijk besluit nr. 542 voorziet in de organisatie van een autonome beheersstructuur voor het Universitair Ziekenhuis te Gent en het « Centre hospitalier universitaire » te Luik.

Beide instellingen krijgen rechtspersoonlijkheid. Zij worden onderworpen aan de maatregelen die van toepassing zijn op de instellingen van categorie B van de wet van 16 maart 1954 behalve wanneer afwijkingen daarvan expliciet in het koninklijk besluit zijn vermeld. Een belangrijke afwijking is dat de wet van 23 december 1963 op de ziekenhuizen, gewijzigd door het koninklijk besluit nr. 407 van 18 april 1986 wordt toegepast.

De beheersorganen en de bevoegdheden die hun worden toegerekend kaderen volledig in wat voornoemde wet en het koninklijk besluit nr. 407 voorschrijven (cf. art. 4, § 1, van het koninklijk besluit wat de raad van bestuur (de beheerder) en art. 7 wat de directieraad (de directeur) betreft). Bovendien wordt in het koninklijk besluit herinnerd aan de bevoegdheden van de medische raad.

Het genummerd koninklijk besluit legt de nadruk op het onmisbaar « management » in een universitair ziekenhuis. Om deze reden wordt de functie van afgevaardigde bestuurder gecreëerd.

Het koninklijk besluit bezit ook maatregelen in verband met het personeel (afdeling III), de verdeling van de goederen over de nieuwe universitaire ziekenhuizen en bedoelde Rijksuniversiteiten (afdeling IV) en de overgangsmaatregelen. Wat dit laatste betreft is artikel 20 bijzonder belangrijk omdat het alle administratieve leemten vermijdt tijdens de periode dat de nieuwe rechtspersonen worden georganiseerd. Deze soort leemten mogen in geen geval voorkomen wegens de precaire financiële situatie van bedoelde instellingen (afdeling V).

De bezuinigingen zullen ontstaan door een meer direct en efficiënt beheer, door beter aangepaste structuren en door de nadruk die op het « management » wordt gelegd.

Wat het meer rationeel besturen betreft, dat zal voortvloeiën uit het functioneren van nieuwe organen, kan verwezen worden naar een — weliswaar voorlopig — analoog orgaan, dat georganiseerd werd door het koninklijk besluit nr. 455 houdende de maatregelen tot sanering van het Academisch Ziekenhuis Gent van de Rijksuniversiteit Gent.

Het koninklijk besluit nr. 543 voorziet in een wijziging van de artikelen 27 en 28 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen.

Het heeft tot doel :

- een regeling om studenten uit andere Europese Gemeenschapslanden vanaf 1 oktober 1987 in het financieringsstelsel op te nemen, onder de voorwaarden dat zij in hun eigen land tot dezelfde studies zijn toegelaten en er het inschrijvingsgeld hebben betaald. Deze maatregel werd genomen om te beantwoorden aan de bezwaren van de Commissie van de Europese Gemeenschap met betrekking tot een discriminatie in onze wetgeving op de financiering van de universitaire instellingen;
- regeling om de groei van het aantal medische zorgenverstrekkers te beheersen door :
 - de mogelijkheid te scheppen voor de rectoren om vanaf het academiejaar 1989-1990 studenten te weigeren die na drie jaar niet geslaagd zijn in de eerste twee kandidaturen van geneeskunde en taalheilkunde;
 - een afzonderlijke financieringswijze vanaf het begrotingsjaar 1990 voor de studenten geneeskunde en taalheilkunde

En plus l'arrêté royal prévoit une possibilité de programmation, relativement stricte, pour les établissements existants et cela uniquement pour la section « soins infirmiers » qui, sous des conditions bien précises, doit pouvoir s'adapter.

L'arrêté royal n'ouvre pas la possibilité de créer de nouveaux établissements.

L'arrêté royal n° 542 prévoit la création d'une structure de gestion autonome pour l'« Universitair Ziekenhuis van Gent » et le Centre hospitalier universitaire de Liège.

La personnalité juridique est reconnue aux deux institutions. Elles sont soumises aux dispositions applicables aux institutions de la catégorie B de la loi du 16 mars 1954 sauf lorsqu'il y est expressément dérogé dans l'arrêté royal. Une dérogation importante réside dans l'applicabilité de la loi du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux telle que modifiée par l'arrêté royal n° 407 du 18 avril 1986.

Les organes de gestion et les compétences qui leur sont attribuées, s'adaptent exactement au cadre qui est défini dans ladite loi et l'arrêté royal n° 407 (cf. l'art. 4, § 1, de l'arrêté royal en ce qui concerne le conseil d'administration (le gestionnaire) et à l'art. 7 du projet en ce qui concerne le comité de direction (le directeur)). De plus les compétences du conseil médical sont rappelées dans l'arrêté royal.

L'arrêté royal numéroté insiste sur le « management » indispensable au sein de l'hôpital universitaire. C'est à cette fin qu'est créée la fonction d'administrateur délégué.

En outre, l'arrêté royal comporte des dispositions concernant : le personnel (titre III), la séparation des patrimoines entre les nouveaux hôpitaux universitaires et les universités de l'Etat concernées (titre IV) et des dispositions transitoires; à cet égard, l'article 20 est particulièrement important puisqu'il empêche toute lacune administrative au moment de la création des nouvelles personnes juridiques. Ce type de lacunes doit absolument être évité en raison de la situation financière précaire des institutions concernées (titre IV).

Les économies résulteront principalement d'une gestion plus directe et plus efficace, de structures mieux adaptées et de l'accent qui est mis sur l'importance du « management ».

En ce qui concerne la gestion plus rationnelle qui résultera des nouveaux organes, on peut se référer à un organe analogue, bien que provisoire qui a été créé, par l'arrêté royal n° 455 portant les mesures d'assainissement de l'hôpital académique de l'université de l'Etat à Gand.

L'arrêté royal n° 543 prévoit une modification des articles 27 et 28 de la loi du 27 juillet 1971 sur le financement et le contrôle des institutions universitaires.

Il a pour objectifs :

- un règlement ajoutant dès le 1er octobre 1987 les étudiants ressortissants d'un autre Etat membre de la Communauté européenne au système de financement, à condition qu'ils soient admis à suivre les études identiques et qu'ils aient acquitté le minerval dans leur pays. Cette disposition est prise afin de répondre aux objections de la Commission de la Communauté européenne relatives à une discrimination dans notre législation sur le financement des institutions universitaires;
- des règlements permettant de maîtriser l'accroissement du nombre de prestataires de soins médicaux par :
 - la création de la possibilité pour les recteurs de refuser les étudiants, qui n'auraient pas réussi en trois années les deux premières candidatures en sciences médicales ou science dentaire;
 - un système séparé de financement, à partir de l'année budgétaire 1990 pour les étudiants en sciences médicales

kunde om rekening te houden met de specifieke toestanden van beide taalgemeenschappen.

Het koninklijk besluit nr. 544 heeft tot doel de openbare uitgaven te beheersen en te beperken door het beheer van de betrokken dienst te vereenvoudigen.

De handelsactiviteit van de Nationale Dienst voor Congressen is moeilijk in overeenstemming te brengen met de strikte toepassing van de wetten op de Rijkscomptabiliteit. De dotatie voor 1987 voor deze dienst kan met 5,9 miljoen verminderd worden.

De dienst wordt omgevormd tot staatsdienst met afzonderlijk beheer volgens het systeem voorzien door de wet van 28 juni 1963 (art. 1 en art. 65). Deze voorziet dat een bijzondere wet de dienst, waarvan het beheer van dat van de administratie afgescheiden wordt, met aanwijzen.

Binnen het kader van haar begroting mag de dienst zelf haar prioriteiten vaststellen.

De directeur, die voorzitter is van de beheerscommissie, treedt op als gemachtigd ordonnateur van de uitgaven.

De beheerscommissie heeft tot taak de staatsdienst met afzonderlijk beheer te besturen. De leden van deze beheerscommissie zullen op voorstel van de Ministers van Onderwijs door de Koning wordt benoemd.

Om het systeem op gang te brengen, bepaalt artikel 2 van het besluit dat de Koning de regels vaststelt die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de diensten, daar er immers moet over gewaakt worden dat de uitgaven binnen de grenzen blijven van de beschikbare middelen.

De beheerscommissie kan, binnen de perken van de beschikbare geldmiddelen, het vereiste personeel aanwerven voor de uitvoering van tijdelijke taken van de staatsdienst. Deze personeelsleden worden aangeworven als contractuele medewerkers. Het statutair personeel van de Nationale Dienst voor Congressen behoudt zijn statuut.

In verband met het koninklijk besluit nr. 545 kan worden opgemerkt dat de Koninklijke Muntchouwborg reeds het voorwerp uitmaakte van het koninklijk besluit nr. 267 van 31 december 1983. De erdoord nagestreefde beheersing van de Staatsuitgaven ging gepaard met het tot stand brengen van een financieel kader met doelstellingen op halflange termijn, voor de artistieke werking en het management.

In de loop van 1984, werd een zekere verbetering in de financiële toestand vastgesteld. Vanaf 1985 nochtans, trad een alarmerende verslechtering op in de financiële toestand van de Koninklijke Muntchouwborg. Een gedeelte van deze problemen kan verklaard worden door de moeilijkheden veroorzaakt door de verbouwingswerken aan het gebouw.

De planning van de artistieke activiteiten vereist een stabiele, van op voorhand gekende en voldoende hoge toelage van de overheid. Parallel hiermee worden de nodige maatregelen getroffen om de financiële problemen uit het verleden te saneren en om de beheersstructuren van de Koninklijke Muntchouwborg te versterken.

Om dit te kunnen realiseren, zal de artistieke directeur worden bijgestaan in het dagelijks administratief en financieel beheer, zodanig dat hij zich volledig kan wijden in de meest optimale omstandigheden aan zijn artistieke opdracht en de daaraan verbonden planning op lange termijn.

Daarnaast wordt de samenstelling van de raad van bestuur gewijzigd teneinde haar werking te verbeteren. Bij de samenstelling van de raad van bestuur wordt rekening gehouden met het feit dat het grootste gedeelte van de subsidies door de overheid wordt verstrekt.

Deze maatregelen zijn onmisbaar als men het hoogstaand artistiek niveau en de grote reputatie van de instelling in de toekomst wil handhaven.

et science dentaire, afin de pouvoir tenir compte des situations spécifiques des deux régimes linguistiques.

L'arrêté royal n° 544 a pour but de contrôler et de limiter les dépenses publiques en simplifiant la gestion du service.

L'activité commerciale du Service national de Congrès se prête assez mal à l'application stricte des règles de la comptabilité de l'Etat. La dotation à prévoir pour ce service en 1987 peut être diminuée de 5,9 millions.

Le service est transformé en service de l'Etat à gestion séparée, selon le système instauré par la loi du 28 juin 1963 (art. 1er et art. 65). Celle-ci stipule qu'une loi particulière doit indiquer le service dont la gestion est séparée de celle des services d'administration générale.

Dans le cadre de son budget, le service peut fixer lui-même ses priorités.

Le directeur qui préside la commission de gestion agit en tant qu'ordonnateur délégué des dépenses.

La commission de gestion a comme tâche de diriger le service de l'Etat à gestion séparée. Les membres de la commission de gestion seront nommés sur proposition des Ministres de l'Education nationale par le Roi.

Pour assurer la mise en œuvre du système, l'article 2 de l'arrêté stipule que le Roi fixe les règles applicables à la gestion financière et matérielle des services, car il faut veiller à ce que les dépenses soient maintenues dans les limites des moyens disponibles.

La commission de gestion peut recruter, dans les limites des moyens disponibles, du personnel nécessaire pour l'accomplissement de tâches temporaires du service de l'Etat concerné. Ce personnel est recruté comme collaborateur contractuel. Le personnel statutaire du Service national de Congrès conserve son statut.

En rapport avec l'arrêté royal n° 545 il peut être remarqué que le Théâtre royal de la Monnaie a déjà fait l'objet de l'arrêté royal n° 267 du 31 décembre 1983. La maîtrise des dépenses de l'Etat qui y était visée, allait de pair avec la réalisation d'un cadre financier, aux objectifs à moyen terme, pour l'activité artistique ainsi que pour la gestion.

En 1984, une certaine amélioration de la situation financière fut constatée. A partir de 1985 toutefois, une aggravation alarmante de la situation financière du Théâtre royal de la Monnaie se produisait. Une partie de ces problèmes peut être expliquée par les difficultés provoquées par les travaux de réaménagement au bâtiment.

Le planning des activités artistiques exige une dotation de l'Etat stable, connue à l'avance et suffisamment élevée. Parallèlement, les mesures nécessaires sont prises afin d'assainir les problèmes financiers du passé et afin de renforcer les structures administratives du Théâtre royal de la Monnaie.

Afin de pouvoir réaliser cela, le directeur artistique sera aidé dans la gestion administrative et financière journalière, afin qu'il puisse se consacrer entièrement à sa mission artistique et au planning à long terme.

En plus, la composition du conseil d'administration est modifiée afin d'améliorer son fonctionnement. Lors de la composition du conseil d'administration, il est tenu compte du fait que la plus grande partie des subsides est versée par les pouvoirs publics.

Ces mesures sont indispensables, si l'on veut maintenir à l'avenir le haut niveau artistique et la réputation mondiale de cet institution.

**§ 8. Minister van Sociale Zaken,
Staatssecretaris voor Pensioenen
en Staatssecretaris voor Volksgezondheid
en Gehandicaptenbeleid**

I. ALGEMEEN

A. Wettelijke grondslag

De hierna volgende bijzondere-machtenbesluiten vinden hun rechtsgrond in:

— Artikel 1, 2°, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning.

Deze bepaling verleent aan de Koning de bevoegdheid, bij in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen te nemen teneinde de openbare uitgaven te beheersen, te beperken of te verminderen en de niet-fiscale ontvangsten van de Schatkist te stijven, meer bepaald:

b) door het bedrag, de voorwaarden en toekenningsmodaliteiten van de subsidies, vergoedingen, uitkeringen en andere uitgaven vast te stellen die, geheel of ten dele, rechtstreeks of onrechtstreeks, ten laste van de Staat zijn;

c) door de openbare instellingen of de instellingen gesubsidieerd door de openbare machten te rationaliseren en hun opdrachten opnieuw te definiëren;

d) door de wettelijke bepalingen te wijzigen die uitgaven ten laste van de Staat tot gevolg hebben;

— Artikel 1, 3°, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning.

Deze bepaling verleent aan de Koning de bevoegdheid, bij in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen te nemen teneinde de reglementering, de financiering, de organisatie, de werking en de controle van de verschillende stelsels en sectoren van de sociale zekerheid aan te passen of te wijzigen, erover wakend dat, wat de vervangingsinkomens en andere sociale vergoedingen betreft, de koopkracht van de minstbegoeden integraal beveiligd wordt en zonder afbreuk te doen aan de fundamentele beginselen en doelstellingen van de sociale zekerheid, gebaseerd op de verzekering en de solidariteit.

B. Opsomming van de koninklijke besluiten

Koninklijk besluit nr. 511 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen.

Koninklijk besluit nr. 520 tot wijziging van de wet van 25 april 1933 omtrent de pensioenregeling van het gemeentepersoneel.

Koninklijk besluit nr. 531 tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 juni 1976 tot uitvoering van artikel 46 van de wet van 30 maart 1976 betreffende de economische herstelmaatregelen.

Koninklijk besluit nr. 532 tot wijziging van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Koninklijk besluit nr. 535 tot wijziging van artikel 19, 4^oter, van de hypotheekwet van 16 december 1851 en van artikel 23, § 1, en artikel 24 van Boek II, Titel I van het Wetboek van Koophandel.

C. Commentaar

Het koninklijk besluit nr. 511 legt de vakantieregeling vast voor de gesubsidieerde contractuelen.

**§ 8. Ministre des Affaires sociales,
Secrétaire d'Etat aux Pensions
et Secrétaire d'Etat à la Santé publique
et à la Politique des Handicapés**

I. GENERALITES

A. Base légale

Les arrêtés royaux de pouvoirs spéciaux trouvent leur base légale dans:

— L'article 1er, 2°, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi.

Cette disposition accorde au Roi la compétence, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, de prendre toutes les mesures utiles en vue de maîtriser, de limiter ou de réduire les dépenses publiques et d'alimenter les recettes non fiscales du Trésor, plus précisément:

b) en fixant le montant, les conditions et les modalités d'octroi des subventions, indemnités, allocations et dépenses d'autre nature qui sont, en tout ou en partie, directement ou indirectement, à charge de l'Etat;

c) en rationalisant les institutions publiques ou subventionnées par les pouvoirs publics et en redéfinissant leurs missions;

d) en modifiant les dispositions légales entraînant des dépenses à charge de l'Etat;

— L'article 1er, 3°, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi.

Cette disposition accorde au Roi la compétence, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, de prendre toutes les mesures utiles en vue d'adapter ou de modifier la réglementation, le financement, l'organisation, le fonctionnement et le contrôle des différents régimes et secteurs de la sécurité sociale en veillant, en ce qui concerne les revenus de remplacement et autres allocations sociales, à sauvegarder intégralement le pouvoir d'achat des personnes les moins favorisées et sans porter atteinte aux principes et objectifs fondamentaux de la sécurité sociale, fondés sur l'assurance et la solidarité.

B. Enumération des arrêtés royaux

Arrêté royal n° 511 modifiant l'arrêté royal du 28 octobre 1986 portant création d'un régime de contractuels subventionnés par l'Etat auprès de certains pouvoirs locaux.

Arrêté royal n° 520 modifiant la loi du 25 avril 1933 relative à la pension du personnel communal.

Arrêté royal n° 531 modifiant l'arrêté royal du 18 juin 1976 pris en exécution de l'article 46 de la loi du 30 mars 1976 relative aux mesures de redressement économique.

Arrêté royal n° 532 modifiant la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

Arrêté royal n° 535 modifiant l'article 19, 4^oter, de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851 et l'article 23, § 1er, et l'article 24 du Livre II, Titre Ier du Code de commerce.

C. Commentaire

L'arrêté royal n° 511 fixe le régime de vacances pour les contractuels subventionnés.

Het besluit bepaalt dat de gesubsidieerde contractueel die vakantie neemt, de normale bezoldiging ontvangt voor de vakantiedagen.

Hiermede zal voor deze gesubsidieerde contractuelen, inzake het enkel vakantiegeld, een regeling gelden analoog aan deze die nu bestaat voor de bedienden uit de privé-sector. Daarenboven zullen deze contractuelen een toeslag ontvangen die ten minste gelijk is aan het vakantiegeld toegekend aan de vastbenoemde Rijksambtenaren.

Aan de Koning wordt opgedragen om de toepassingsmodaliteiten te bepalen.

Zodoende wordt, onder meer, voorzien dat de regeling die thans geldt in het kader van de toepassing van de gecoördineerde wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers en waarbij een verrekening gebeurt van het vakantiegeld in geval van verandering van werkgever, ook voor deze categorie werknemers wordt toegepast.

Daarenboven brengt het ontwerp een noodzakelijke specificatie aan in het artikel 4, § 3, van het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986, teneinde te voorkomen dat premies zouden uitbetaald worden voor periodes waarin de gesubsidieerde contractueel geen prestaties levert en er geen loonkosten zijn voor het plaatselijk bestuur.

Het koninklijk besluit nr. 520 verduidelijkt het koninklijk besluit nr. 491 in die zin dat alle bij de Omslagkas voor Gemeentelijke Pensioenen aangesloten besturen ambtshalve overgeheveld worden naar de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, en dat de aansluiting bij deze rijksdienst onherroepbaar is.

Het koninklijk besluit nr. 531 strekt ertoe de meerlast van de maatregel waarbij de werkgevers de vroegere staatstoelage aan het Fonds voor beroepsziekten overnemen vanaf 1987 ten dele te compenseren, meer bepaald voor de K.M.O.'s.

Hiertoe worden het percentage en de bedragen die in mindering komen op de werkgeversbijdragen in het kader van de herverdeling van de sociale lasten, zoals georganiseerd bij het koninklijk besluit van 18 juni 1976 tot uitvoering van artikel 46 van de wet van 30 maart 1976 betreffende de economische herstelmaatregelen, verhoogd.

Koninklijk besluit nr. 532.

Krachtens artikel 13 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, mag de R.S.Z. zich met de instellingen bedoeld in artikel 19 van genoemde wet verenigen met het oog op de uitvoering van mechanografische toepassingen.

Voorliggend besluit biedt aan alle instellingen van openbaar nut die een opdracht vervullen binnen het kader van de sociale zekerheid de mogelijkheid dergelijk initiatief te nemen, zij het dat de juridische vorm wordt beperkt tot deze van een vereniging zonder winstoogmerk bedoeld in de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend.

Dergelijke mogelijkheid tot vereniging is noodzakelijk om de bedoelde instellingen van openbaar nut in staat te stellen op flexibele wijze het hoofd te bieden aan de dringende behoefte tot rationalisering van de informatieverwerking in het kader van de sociale zekerheid.

Het doorgedreven en geïntegreerd gebruik van informatica-middelen zal leiden tot de noodzakelijke reductie van de kostprijs van de papieren administratie, die in hoge mate ongeëgind is om de sociale zekerheid van de 21ste eeuw te garanderen.

De taak van de bedoelde vereniging situeert zich op het logistieke vlak, en niet op het concipiërende vlak. Met het oog op de vermindering van de door de instellingen van openbaar nut te

L'arrêté dispose que le contractuel subventionné, qui prend ses vacances, perçoit la rémunération normale afférente aux jours de vacances.

Ainsi, ces contractuels subventionnés seront soumis, en matière de pécule de vacances simple, à un régime analogue à celui en vigueur pour les employés du secteur privé. Ces contractuels percevront, en outre, un supplément au moins égal au pécule de vacances accordé aux agents définitifs de l'Etat.

Le Roi est chargé de fixer les modalités d'application.

Il sera ainsi, entre autres, prévu que le régime actuellement en vigueur dans le cadre de l'application des lois coordonnées sur les vacances annuelles des travailleurs salariés, et par lequel une compensation du pécule de vacances est opérée en cas de changement d'employeur, sera aussi appliqué à cette catégorie de travailleurs.

En outre, le projet apporte une spécification indispensable à l'article 4, § 3, de l'arrêté royal n° 474 du 28 octobre 1986, afin d'éviter que des primes ne soient payées pour des périodes pendant lesquelles le contractuel subventionné ne fournit pas de prestations et pour lesquelles le pouvoir local n'a pas de charges salariales.

L'arrêté royal n° 520 précise l'arrêté royal n° 491 dans le sens que toutes les administrations affiliées à la Caisse de répartition des pensions communales sont transférées d'office à l'Office national de Sécurité sociale des administrations provinciales et locales, et que l'affiliation à cet office est irrévocable.

L'arrêté royal n° 531 vise à compenser partiellement le surcoût pour les P.M.E. de la mesure par laquelle les employeurs reprennent l'ancienne subvention de l'Etat au Fonds des maladies professionnelles à partir de 1987.

A cette fin, le pourcentage et les montants venant en déduction des cotisations patronales dans le cadre de la redistribution des charges sociales organisée par l'arrêté royal du 18 juin 1976 portant exécution de l'article 46 de la loi du 30 mars 1976 relative aux mesures de redressement économique, sont majorés.

L'arrêté royal n° 532.

En vertu de l'article 13 de la loi du 27 juin 1969 revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, l'O.N.S.S. peut s'associer avec les établissements visés à l'article 19 de la même loi pour l'exécution des travaux mécanographiques.

Le présent arrêté offre à tous les établissements publics, qui assument une mission dans le cadre de la sécurité sociale, la possibilité de prendre une même initiative, la forme juridique de cette association étant limitée à celle d'une association sans but lucratif comme prévue dans la loi du 27 juin 1921 accordant la personnalité civile aux associations sans but lucratif et aux établissements d'utilité publique.

Pareille possibilité d'association est nécessaire auxdits établissements publics afin de leur permettre de faire face d'un façon flexible aux besoins urgents de rationalisation des opérations d'informatisation dans le cadre de la sécurité sociale.

L'utilisation intensive et intégrée des moyens informatiques permettra de réaliser la nécessaire réduction du coût des administrations, grandes consommatrices de papier, tout à fait impropre à garantir la sécurité sociale du 21e siècle.

La mission de l'association visée se situe au niveau logistique et non au niveau de la conception. En vue d'une réduction des frais communs à charge des établissements publics, ladite associa-

dragen gemeenschappelijke kosten, kan de bedoelde vereniging het voor de uitvoering van haar taken beschikbare materiaal op residuaire wijze en mits betaling ter beschikking stellen van andere instellingen die een opdracht vervullen in het kader van de sociale zekerheid.

Het koninklijk besluit nr. 535 heeft tot doel de wetgeving inzake het algemeen voorrecht en het scheepsvoorrecht aan te passen, om de schuldvorderingen van de Hulp- en verzorgingskas voor zeevarenden onder Belgische vlag (H.V.K.) welke als opdracht heeft de sociale bijdragen te innen ten laste van de reders, in het kader van de besluitwet van 7 februari 1945 houdende de maatschappelijke veiligheid voor zeelieden ter koopvaardij, in bepaalde omstandigheden effectief te kunnen realiseren.

II. ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING

A. Wettelijke grondslag

Het hiernavolgende koninklijk besluit vindt zijn rechtsgrond in artikel 1, 3°, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten waarin aan de Koning de bevoegdheid verleend wordt alle nuttige maatregelen te nemen teneinde de reglementering, de financiering, de organisatie, de werking en de controle van de verschillende stelsels en sectoren van de sociale zekerheid aan te passen of te wijzigen.

B. Titel van het koninklijk besluit

Koninklijk besluit nr. 533 tot wijziging van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

C. Commentaar

Het koninklijk besluit nr. 533 brengt aan de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering een aantal wijzigingen aan die voornamelijk betrekking hebben op de controlediensten die in het kader van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering werd ingesteld.

Inzake geneeskundige controle wordt aan de verpleegkundigen die bij de Dienst voor Geneeskundige Controle tewerkgesteld zijn de bevoegdheid verleend om vaststellingen te doen en processen-verbaal op te maken.

De toegang van de Dienst voor Geneeskundige Controle tot de voor controle dienstige stukken wordt vergemakkelijkt.

Teneinde de profielen effectief te gebruiken als middel tot oriëntering van de geneeskundige controle krijgt de Dienst voor Geneeskundige Controle tenslotte een rechtstreekse toegang tot de profielgegevens.

Andere wijzigingen inzake de administratieve controle zijn eerder van technische dan van organisatorische aard: het afschaffen van de controlepunten bij de primaire kassen en de mogelijkheid de procedure tot terugvorderen van onverschuldigde betalingen door middel van een gewoon verzoekschrift in te leiden.

Naast controlemaatregelen bevat het besluit bepalingen van diverse aard die alle rechtstreeks of onrechtstreeks een vermindering van de uitgaven van het stelsel beogen. Zij hebben betrekking op de procedure tot tenlasteneming van programma's en verstrekkingen inzake revalidatie en herscholing, op de wijze waarop bloed, bloederivaten, moedermelk en gipsmaterialen moeten worden aangerekend, en op de wijze waarop het aandeel van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering in de premies of bijdragen die door verbonden zorgverstrekkers in uitvoering van verzekeringscontracten werden gestort, dient te worden vastgesteld en uitbetaald.

Tenslotte bevat dit besluit een verbod voor ziekenfondsen, verbonden of verzekeringsinstellingen om loketten te openen en/of te laten functioneren in inrichtingen voor geneeskundige

tion peut, à titre résiduaire et moyennant paiement, mettre son matériel à disposition d'autres établissements qui assument une mission dans le cadre de la sécurité sociale.

L'arrêté royal n° 535 a comme objectif l'adaptation de la législation sur le privilège général et le privilège maritime afin de pouvoir réaliser effectivement dans certaines circonstances les créances de la Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge (C.S.P.), qui a pour tâche de percevoir auprès des armateurs les cotisations sociales, dans le cadre de l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande.

II. ASSURANCE MALADIE-INVALIDITE

A. Base légale

L'arrêté royal de pouvoirs spéciaux trouve sa base légale dans l'article 1er, 3°, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi lequel dispose que le Roi peut prendre toutes les mesures utiles en vue d'adapter ou de modifier la réglementation, le financement, l'organisation, le fonctionnement et le contrôle des différents régimes et secteurs de sécurité sociale.

B. Titre de l'arrêté royal

Arrêté royal n° 533 modifiant la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

C. Commentaire

L'arrêté royal n° 533 apporte à la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité quelques modifications qui concernent les services de contrôle institué dans le cadre de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité.

En ce qui concerne le contrôle médical, on octroie aux praticiens de l'art infirmier en fonction auprès du Service du contrôle médical la compétence de procéder à des constatations et d'établir des procès-verbaux.

L'accès du Service du contrôle médical aux documents pouvant servir au contrôle, est facilité.

Enfin, en vue d'utiliser effectivement les profils comme moyen d'orientation du contrôle médical, le Service du contrôle médical obtient l'accès direct aux données de profils.

Les autres modifications sont davantage techniques que propres à l'organisation: la suppression des points de contrôle auprès des caisses primaires et la possibilité d'entreprendre une procédure de récupération de paiements indus, par l'introduction d'un recours ordinaire.

En plus des mesures de contrôle, l'arrêté contient des dispositions diverses qui visent toutes une diminution directe ou indirecte des dépenses du régime. Elles concernent la procédure de prise en charge de programmes et de prestations en matière de rééducation fonctionnelle ou professionnelle, la manière selon laquelle le sang, les dérivés sanguins, le lait maternel et les matières plâtrées doivent être facturés et la manière par laquelle doit être fixée et payée la participation de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité dans les primes ou montants versés par les prestataires de soins conventionnés, en exécution de contrats d'assurance.

Cet arrêté contient enfin une interdiction pour les mutualités, fédérations ou organismes assureurs d'ouvrir et/ou de laisser fonctionner des guichets dans des établissements de soins de

verzorging. Dit verbod kadert in het door de regering gevoerde beleid om de toepassing van de derde-betalersregeling voor bepaalde vormen van geneeskundige verzorging te verbieden.

III. KINDERBIJSLAG

A. Wettelijke grondslag

De hierna volgende bijzondere-machtenbesluiten vinden hun rechtsgrond in artikel 1, 3°, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning.

Deze bepaling verleent aan de Koning de bevoegdheid, bij in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen te nemen teneinde de reglementering, de financiering, de organisatie, de werking en de controle van de verschillende stelsels en sectoren van de sociale zekerheid aan te passen of te wijzigen, erover wakend dat, wat de vervangingsinkomens en andere sociale vergoedingen betreft, de koopkracht van de minstbegoeden integraal beveiligd wordt en zonder afbreuk te doen aan de fundamentele beginselen en doelstellingen van de sociale zekerheid, gebaseerd op de verzekering en de solidariteit.

B. Opsomming van de koninklijke besluiten

Koninklijk besluit nr. 508 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 228 van 9 december 1983 houdende vermindering van de kinderbijslag voor werknemers en voor de personeelsleden van de openbare sector.

Koninklijk besluit nr. 534 tot wijziging van de kinderbijslagregeling voor werknemers.

C. Commentaar

Het koninklijk besluit nr. 508 heeft tot doel de bestemming aan te duiden van de opbrengst van de inhouding op de kinderbijslagen betaald vanaf 1 januari 1987.

Hiertoe wordt een artikel 6bis ingelast in het koninklijk besluit nr. 228 van 9 december 1983, waarbij, vanaf 1987, ten aanzien van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers, de Bijzondere Kinderbijslagfondsen en de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, de opbrengst van bedoelde inhouding toegewezen wordt aan het Fonds voor het Financieel Evenwicht van de Sociale Zekerheid.

Het koninklijk besluit nr. 534 beoogt de kinderbijslagregeling voor werknemers te verbeteren. Aldus worden administratieve vereenvoudigingen beoogd die op het vlak van de werking van het stelsel, besparingseffecten moeten hebben. Bovendien worden uit sociaal oogpunt bepaalde toekenningsvoorwaarden versoepeld en verruimd. Tenslotte worden ook verduidelijkingen en technische aanpassingen aangebracht.

De belangrijkste aanpassingen zijn de volgende :

1. Voor de rangbepaling van de rechtgevend kinderen zal rekening gehouden worden met al de kinderen die deel uitmaken van het gezin van de bijslagtrekkende, ook deze die rechtgevend zijn in de kinderbijslagregeling voor zelfstandigen en, desgevallend, met de kinderen die rechtgevend zijn krachtens het koninklijk besluit van 26 maart 1965 betreffende de kinderbijslag voor bepaalde categorieën van het door de Staat bezoldigd personeel.

2. Het recht op kinderbijslag voor werklozen wordt ingevoegd in de samengeordende wetten.

3. Het recht op kinderbijslag als werknemer die een uitkering geniet wegens onderbreking van de beroepsloopbaan, wordt afhankelijk gemaakt van de voorwaarde geen recht te hebben op kinderbijslag als zelfstandige.

4. Het recht op kinderbijslag voor de weduwe die een overlevingspensioen geniet, wordt uitgebreid tot de weduwnaar. De voorwaarde dat het kind moet deel uitmaken van het gezin van de overlevende op het ogenblik van het overlijden om te blijven genieten van kinderbijslag in hoofde van de gerechtigde op een

santé. Cette interdiction cadre dans la politique menée par le gouvernement d'interdire l'application du régime du tiers payant pour certaines formes de soins de santé.

III. ALLOCATIONS FAMILIALES

A. Base légale

Les arrêtés royaux de pouvoirs spéciaux trouvent leur base légale dans l'article 1er, 3°, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi.

Cette disposition accorde au Roi la compétence, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, de prendre toutes les mesures utiles en vue d'adapter ou de modifier la réglementation, le financement, l'organisation, le fonctionnement et le contrôle des différents régimes et secteurs de la sécurité sociale en veillant, en ce qui concerne les revenus de remplacement et autres allocations sociales, à sauvegarder intégralement le pouvoir d'achat des personnes les moins favorisées et sans porter atteinte aux principes et objectifs fondamentaux de la sécurité sociale, fondés sur l'assurance et la solidarité.

B. Enumération des arrêtés royaux

Arrêté royal n° 508 modifiant l'arrêté royal n° 228 du 9 décembre 1983 portant diminution des allocations familiales pour travailleurs salariés et pour les membres du personnel du secteur public.

Arrêté royal n° 534 modifiant le régime d'allocations familiales pour travailleurs salariés.

C. Commentaire

L'arrêté royal n° 508 a pour but de fixer la destination du produit de la retenue sur les allocations familiales qui sont payées à partir du 1er janvier 1987.

A cet effet, un article 6bis est inséré dans l'arrêté royal n° 228 du 9 décembre 1983 par lequel, à partir de 1987, le produit de la retenue visée est affecté au Fonds pour l'équilibre financier de la Sécurité sociale, ce à l'égard de l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés, des Caisses spéciales d'allocations familiales et de l'Office national de Sécurité sociale des administrations provinciales et locales.

L'arrêté royal n° 534 vise à améliorer le régime d'allocations familiales pour travailleurs salariés. Ainsi des simplifications administratives sont visées, qui, en matière de fonctionnement du régime, doivent avoir des incidences d'économie. En outre, dans une optique sociale, certaines conditions d'octroi sont assouplies et élargies. Enfin, des clarifications et des adaptations techniques sont apportées.

Les adaptations les plus importantes sont les suivantes :

1. Pour la détermination du rang des enfants bénéficiaires, il sera tenu compte de tous les enfants qui font partie du ménage de l'allocataire, même de ceux qui sont bénéficiaires dans le régime d'allocations familiales pour travailleurs indépendants et le cas échéant, de ceux qui sont bénéficiaires en vertu de l'arrêté royal du 26 mars 1965 relatif aux allocations familiales allouées à certaines catégories du personnel rétribué par l'Etat.

2. Le droit aux allocations familiales des chômeurs est inséré dans les lois coordonnées.

3. Le droit aux allocations familiales comme travailleur salarié, bénéficiant d'une allocation d'interruption de la carrière professionnelle, est subordonné à la condition de ne pas avoir droit aux allocations familiales comme indépendant.

4. Le droit aux allocations familiales de la veuve bénéficiaire d'une pension de survie est étendu au veuf. La condition que l'enfant doit faire partie du ménage du survivant au moment du décès pour continuer à bénéficier des allocations familiales dans le chef du bénéficiaire de la pension de survie est supprimée.

overlevingspensioen, wordt geschrapt wanneer het kinderen betreft die een enige band hebben met de voormelde gerechtigde op het overlevingspensioen, inzonderheid de kleinkinderen.

5. De afwezigheidsverklaring wordt gelijkgesteld met het overlijden voor de toekenning van wezenbijslag.

6. De kinderbijslag wordt verleend tot 16 jaar, zonder enige voorwaarde teneinde een vaste leeftijdsgrens te hebben omdat administratief gezien, het moeilijk is voor ieder kind individueel het einde van de voltijdse leerplicht vast te stellen.

7. Onder de voorwaarde en voor een periode die door de Koning moeten worden bepaald, wordt voorzien in het handhaven van kinderbijslag ten behoeve van de leerling wiens leerovereenkomst wordt verbroken of waarvan de erkenning van de overeenkomst geweigerd of ingetrokken wordt.

8. Als wettelijke regel wordt ingeschreven dat het recht op kinderbijslag wordt geschorst, wanneer het kind zijn legerdienst vervult of zich in een ermede gelijkgestelde situatie bevindt.

9. Het recht op kinderbijslag wordt bij voorrang toegekend in hoofde van de rechthebbende die alleen leeft en terzelfdetijd bijslagtrekkende is wanneer het kind geplaatst is in een instelling.

10. Om de betaling van de kinderbijslag te vergemakkelijken blijft bij wijziging van de voorrangsgerechtigde rechthebbende in de loop van een maand, de betalende instelling bevoegd om de gezinsbijslag toe te kennen voor de gehele maand.

11. Een recht op wezenbijslag wordt toegekend wanneer één van de ouders als gedetineerde, rechthebbende was op het ogenblik van het overlijden.

12. In het kader van de inhouding van 375 frank op de kinderbijslag wordt gepreciseerd dat :

a) de arbeidsongeschikte rechthebbenden niet onttrokken zijn aan de inhouding van 375 frank indien ze het maandelijks gewaarborgd loon genieten of indien ze nadien nog hun volledige wedde ontvangen;

b) diegenen die hun loopbaan volledig onderbreken aan de inhouding onttrokken worden.

IV. BEROEPSZIEKTEN

A. Wettelijke grondslag

De hierna volgende bijzondere-machtenbesluiten vinden hun rechtsgrond in artikel 1, 3°, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning.

Deze bepaling verleent aan de Koning de bevoegdheid, bij in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen te nemen teneinde de reglementering, de financiering, de organisatie, de werking en de controle van de verschillende stelsels en sectoren van de sociale zekerheid aan te passen of te wijzigen, erover wakend dat, wat de vervangingsinkomens en andere sociale vergoedingen betreft, de koopkracht van de minstbegoeden integraal beveiligd wordt en zonder afbreuk te doen aan de fundamentele beginselen en doelstellingen van de sociale zekerheid, gebaseerd op de verzekering en de solidariteit.

B. Opsomming van de koninklijke besluiten

Koninklijk besluit nr. 528 tot wijziging van de financiering van het Fonds voor de Beroepsziekten en tot aanpassing van de regelen betreffende het Fonds voor het Financieel Evenwicht van de Sociale Zekerheid.

Koninklijk besluit nr. 529 tot wijziging van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970.

lorsqu'il s'agit d'enfants qui ont un lien unique avec ledit bénéficiaire de la pension de survie, notamment, les petits-enfants.

5. La déclaration d'absence est assimilée au décès pour l'octroi des allocations d'orphelins.

6. Les allocations familiales sont accordées jusqu'à l'âge de 16 ans, sans autre condition, afin de fixer une limite d'âge précise parce qu'il est difficile du point de vue administratif de déterminer pour chaque enfant individuellement la fin de l'obligation scolaire à temps plein.

7. Dans les conditions et pour une période à déterminer par le Roi, il est prévu de maintenir les allocations familiales en faveur de l'apprenti dont la contrat d'apprentissage est rompu ou dont l'agrégation du contrat est refusée ou retirée.

8. Il est inscrit comme principe légal que le droit aux allocations familiales est suspendu lorsque l'enfant effectue son service militaire ou se trouve dans une situation assimilée.

9. Le droit aux allocations familiales est accordé en priorité dans le chef de l'attributaire vivant seul et qui est en même temps allocataire, lorsque l'enfant est placé en institution.

10. En vue de faciliter le paiement des allocations familiales, l'organisme payant reste compétent pour payer pour tout le mois, en cas de changement d'attributaire prioritaire au cours d'un mois.

11. Un droit à des allocations d'orphelin est octroyé lorsque l'un des parents était attributaire en tant que détenu au moment du décès.

12. Dans le cadre de la retenue de 375 francs sur les allocations familiales, il est précisé que :

a) les attributaires en incapacité de travail ne sont pas soustraits à la retenue de 375 francs s'ils bénéficient du salaire mensuel garanti ou s'ils continuent à percevoir leur rémunération complète;

b) ceux qui interrompent complètement leur carrière sont soustraits à la retenue subvisée.

IV. MALADIES PROFESSIONNELLES

A. Base légale

Les arrêtés royaux de pouvoirs spéciaux trouvent leur base légale dans l'article 1er, 3°, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi.

Cette disposition accorde au Roi la compétence, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, de prendre toutes les mesures utiles en vue d'adapter ou de modifier la réglementation, le financement, l'organisation, le fonctionnement et le contrôle des différents régimes et secteurs de la sécurité sociale en veillant, en ce qui concerne les revenus de remplacement et autres allocations sociales, à sauvegarder intégralement le pouvoir d'achat des personnes les moins favorisées et sans porter atteinte aux principes et objectifs fondamentaux de la sécurité sociale, fondés sur l'assurance et la solidarité.

B. Énumération des arrêtés royaux

Arrêté royal n° 528 modifiant le financement du Fonds des maladies professionnelles et adaptant les règles relatives au Fonds pour l'équilibre financier de la sécurité sociale.

Arrêté royal n° 529 modifiant les lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970.

C. Commentaar

Het koninklijk besluit nr. 528 strekt ertoe uitvoering te geven aan de regeringsbeslissing van 23 mei 1986, waarbij vanaf het jaar 1987 de staatstoelagen aan het Fonds voor beroepsziekten, welke overeenstemt met 60 % van alle lasten die voortvloeien uit de schadeloosstelling van de mijnwerkerspneumoconiosis, wordt afgeschaft.

Bedoelde lasten zullen voortaan gedragen worden door de werkgevers onder de vorm van een bijkomende werkgeversbijdrage, bijzondere premie genoemd.

Voor de rijksbegroting wordt hierdoor voor 1987 een besparing gerealiseerd van 7 028 miljoen frank.

Voor 1987 wordt de bijdragevoet van deze bijzondere premie dermate vastgesteld, dat in het jaar 1987 7 miljard wordt geïnd (1,10 % voor het tweede en het derde trimester 1987).

Deze bijdragevoet houdt mede rekening met de toepassing van de bepalingen van artikel 38, § 3bis, van de wet van 29 juni 1981 zijnde de loonmatigingsbijdrage, ingevoegd bij koninklijk besluit nr. 401 van 18 april 1986.

Vanaf het jaar 1988 dient de opbrengst 6 miljard te zijn en dit tot zolang de vroegere staatstoelage overeenkomend met 60 % van de uitgaven voor pneumoconiose hoger ligt dan bedoelde 6 miljard.

De bijdragevoet belooft aldus vanaf 1 oktober 1987 0,45 % van het loon. Het verschil tussen 6 miljard en 60 % van bedoelde uitgaven zal bijgesteld worden door het Fonds voor Arbeidsongevallen.

Vanaf het moment dat 60 % van de uitgaven voor mijnwerkerspneumoconiose lager ligt dan 6 miljard, zal de Koning de bijzondere premie aanpassen om vanaf dan het parallelisme tussen de bijzondere premie en 60 % van de uitgaven voor mijnwerkerspneumoconiose te herstellen.

De bepalingen nopens de bijzondere premie worden ingelast in de gecoördinerende wetten op de beroepsziekten, alsmede in de wet houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Juridisch is deze bijzondere premie immers een sociale zekerheidsbijdrage, bedoeld bij artikel 38 van bedoelde wet. Zij wordt bijzondere premie genoemd in het vooruitzicht van een overname door de verzekeraars van het geheel der beroepsrisico's.

In dezelfde wet houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers wordt eveneens een wijziging aangebracht aan artikel 39bis, § 4, teneinde in het kader van het bereiken van het evenwicht van de verschillende sociale zekerheidsstakken en in het kader van de sanering van de openbare financiën de mogelijkheid te verruimen om een deel van de opbrengst van sectoren in boni toe te wijzen aan het Financieel Evenwichtsfonds van de Sociale Zekerheid.

Het koninklijk besluit nr. 529 beoogt drie wijzigingen aan de wetten betreffende de schadeloosstelling voor de beroepsziekten.

De eerste wijziging betreft de machtiging aan het Fonds voor Beroepsziekten het personeel van de lokale besturen te verzekeren.

De tweede wijziging betreft de beperking van de retroactiviteit tot 60 dagen in geval van herziening wegens verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid.

De derde wijziging betreft de wettelijke bekrachtiging van de praktijk die het Fonds voor Beroepsziekten sinds 1964 heeft gevolgd, in verband met de evaluatie van de blijvende arbeidsongeschiktheid bij de slachtoffers die het werk neerleggen om van een rustpensioen te genieten.

C. Commentaire

L'arrêté royal n° 528 vise à donner exécution à la décision gouvernementale du 23 mai 1986 par laquelle, à partir de l'année 1987, la subvention de l'Etat au Fonds des maladies professionnelles correspondant à 60 % de toutes les charges découlant de la réparation de la pneumoconiose des mineurs, est annulée.

Les charges visées seront portées dorénavant par les employeurs sous la forme d'une cotisation patronale supplémentaire, nommée prime spéciale.

De ce fait, il a été réalisé une économie de 7 028 millions de francs sur le budget de l'Etat pour 1987.

Pour 1987, le taux de cotisation de cette prime spéciale sera fixé de telle façon qu'en 1987 il sera perçu 7 milliards (1,10 % pour le deuxième et le troisième trimestre).

Ce taux de cotisation tient compte de l'application des dispositions de l'article 38, § 3bis, de la loi du 29 juin 1981, soit la cotisation de la modération salariale, insérée par l'arrêté royal n° 401 du 18 avril 1986.

A partir de l'année 1988, la recette doit s'élever à 6 milliards, et ce aussi longtemps que l'ancienne subvention de l'Etat correspondant à 60 % des dépenses pour la pneumoconiose dépasse les 6 milliards visés.

Le taux de cotisation s'élève de ce fait à partir du 1er octobre 1987 à 0,45 % de la rémunération. La différence entre 6 milliards et 60 % des dépenses visées sera assurée par le Fonds des accidents du travail.

A partir du moment où 60 % des dépenses pour la pneumoconiose du mineur sont inférieures aux 6 milliards visés, le Roi adaptera la prime spéciale afin de rétablir à partir de ce moment le parallélisme entre la prime spéciale et 60 % des dépenses pour la pneumoconiose du mineur.

Les dispositions concernant la prime spéciale sont insérées dans les lois coordonnées, ainsi que dans la loi établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

Juridiquement cette prime spéciale est une cotisation de sécurité sociale visée à l'article 38 de la même loi. Elle est nommée prime spéciale en prévision d'une reprise par les assureurs de l'ensemble des risques professionnels.

Dans la même loi établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, il est également apporté une modification à l'article 39bis, § 4, afin, dans le cadre d'un équilibre dans les différentes branches de la sécurité sociale et dans le cadre de l'assainissement des finances publiques, d'étendre la possibilité d'affecter une partie du produit des secteurs en boni au Fonds pour l'équilibre financier de la sécurité sociale.

L'arrêté royal n° 529 vise à apporter trois modifications aux lois concernant la réparation des maladies professionnelles.

La première modification donne au Fonds des maladies professionnelles l'agrément d'assurer le personnel des administrations locales.

La seconde modification concerne la limitation de la rétroactivité à 60 jours en cas de révision, suite à une aggravation de l'incapacité permanente de travail.

La troisième modification concerne à légaliser la pratique suivie depuis 1964 par le Fonds des maladies professionnelles, à propos de l'évaluation de l'incapacité de travail permanente chez les victimes qui cessent leurs activités professionnelles pour bénéficier d'une pension de retraite.

V. ARBEIDSONGEVALLEN

A. Wettelijke grondslag

De hierna volgende bijzondere-machtenbesluiten vinden hun rechtsgrond in artikel 1, 3°, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning.

Deze bepaling verleent aan de Koning de bevoegdheid, bij in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen te nemen teneinde de reglementering, de financiering, de organisatie, de werking en de controle van de verschillende stelsels en sectoren van de sociale zekerheid aan te passen of te wijzigen, erover wakend dat, wat de vervangingsinkomens en andere sociale vergoedingen betreft, de koopkracht van de minstbegoeden integraal beveiligd wordt en zonder afbreuk te doen aan de fundamentele beginselen en doelstellingen van de sociale zekerheid, gebaseerd op de verzekering en de solidariteit.

B. Titel van het koninklijk besluit

Koninklijk besluit nr. 530 tot wijziging van de arbeidsongevalwetgeving.

C. Commentaar

Het koninklijk besluit nr. 530 heeft betrekking op de overnamen, door de erkende verzekeringsmaatschappijen, van sommige taken, die nu door het Fonds voor Arbeidsongevallen worden waargenomen, alsmede op de inhoudelijke aanpassing van de taken van het Fonds voor Arbeidsongevallen.

De algemene krachtlijnen van het besluit zijn de volgende :

De huidige taken van het Fonds voor Arbeidsongevallen worden, voor de ongevallen overkomen vanaf 1 januari 1988, overgenomen door de gemachtigde verzekeraars, met uitzondering evenwel van de verzekering der zeelieden, de ambtshalve aansluiting, bepaalde activiteiten inzake prothesen en de regeling van de ongevallen in dienst van niet verzekerde werkgevers.

De vergoedingen voor arbeidsongevallen, ook degene die door de verzekeraars worden overgenomen moeten de volledige indexatie bevatten, volgens de huidige berekeningswijze, dit wil zeggen niet begrensd en met de datum van het ongeval als referentiepunt. In uitzonderlijke omstandigheden kan de Koning een bijzondere solidariteitsbijdrage ten laste van de werkgevers voorzien ter financiering van deze indexering.

Het beheer van de kleine ongeschiktheden (- 10) komt voor de toekomstige ongevallen terug bij de verzekeraars, met inbegrip van de mogelijkheid om in kapitaal uit te betalen.

De weerslag van alle andere besparingen en onder meer van de beperking van de cumulatie tussen arbeidsongevalvergoeding en andere sociale-zekerheidsprestaties blijven in de sectoren van de sociale zekerheid, met verdere toepassing van de bestaande wetgeving (overdrachten van de rentetermijn aan het Fonds voor Arbeidsongevallen, die cumulatieregel toepast).

De taken van het Fonds voor Arbeidsongevallen op het vlak van het financieel beheer, de ongeschiktheidsevaluatie en de preventie zijn de volgende :

- verplichte kennisgeving van de aangifte en de regeling van alle ongevallen aan het Fonds voor Arbeidsongevallen. Het Fonds voor Arbeidsongevallen staat in zowel voor de technische als de financiële controle op de erkende verzekeraars;
- uitbreiding van de bestaande technische commissie teneinde bijkomende opdrachten te vervullen zijnde algemene aanbevelingen te formuleren in verband met de ongeschiktheidsevaluatie en de preventie en een coördinerende rol uit te oefenen inzake preventie;
- bekrachtiging als er een akkoord is tussen partijen. Als er geen akkoord is tussen partijen of als het Fonds voor Arbeidsongevallen

V. ACCIDENTS DU TRAVAIL

A. Base légale

Les arrêtés royaux de pouvoirs spéciaux trouvent leur base légale dans l'article 1er, 3°, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi.

Cette disposition accorde au Roi la compétence, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, de prendre toutes les mesures utiles en vue d'adapter ou de modifier la réglementation, le financement, l'organisation, le fonctionnement et le contrôle des différents régimes et secteurs de la sécurité sociale en veillant, en ce qui concerne les revenus de remplacement et autres allocations sociales, à sauvegarder intégralement le pouvoir d'achat des personnes les moins favorisées et sans porter atteinte aux principes et objectifs fondamentaux de la sécurité sociale, fondés sur l'assurance et la solidarité.

B. Titre de l'arrêté royal

Arrêté royal n° 530 modifiant la législation sur les accidents du travail.

C. Commentaire

L'arrêté royal n° 530 a trait à la reprise, par les entreprises d'assurances agréées, de certaines missions, observées actuellement par le Fonds des accidents du travail, ainsi qu'à l'adaptation de fond des missions du Fonds des accidents du travail.

Les lignes directives générales du présent arrêté sont les suivantes :

Les tâches actuelles du Fonds des accidents du travail sont reprises par les assureurs agréés, pour les accidents survenus à partir du 1er janvier 1988, à l'exception cependant de l'assurance des gens de mer, de l'affiliation d'office, de certaines activités en matière de prothèses et le règlement des accidents survenus au service d'employeurs non assurés.

Les indemnités pour les accidents du travail, mêmes celles reprises par les assureurs, doivent contenir l'indexation intégrale suivant le mode de calcul actuel, c'est-à-dire non limité et la date de l'accident comme point de référence. Dans des circonstances exceptionnelles, le Roi peut prévoir une cotisation de solidarité spéciale à charge des employeurs pour le financement de cette indexation.

La gestion de petites incapacités (- 10) revient, pour les accidents à venir, aux assureurs, y compris la possibilité de paiement en capital.

L'incidence de toutes les autres économies, et entre autres la limitation du cumul entre une indemnité d'accident du travail et d'autres prestations de sécurité sociale, reste dans les secteurs de la sécurité sociale, avec application continue de la législation en vigueur (transferts des rentes au Fonds des accidents du travail, qui applique la règle de cumul).

Les tâches du Fonds des accidents du travail sur le plan de la gestion financière, de l'évaluation de l'incapacité et de la prévention sont les suivantes :

- notification obligatoire de la déclaration et du règlement de tous les accidents au Fonds des accidents du travail. Le fonds des accidents du travail s'occupe aussi bien du contrôle technique que financier des assureurs agréés;
- extension de la commission technique existante afin d'accomplir des tâches supplémentaires, telles que de formuler des recommandations générales en matière d'évaluation de l'incapacité et de la prévention, ainsi qu'un rôle coordonnant en matière de prévention;
- entérinement s'il y a accord entre les parties. S'il n'y a pas d'accord entre les parties ou si le Fonds des accidents du

vallen het akkoord niet bekrachtigt, is de arbeidsrechtbank bevoegd;

- controle op de toepassing, door de gemachtigde verzekeraars, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector.

De overname door de erkende verzekeraars van sommige taken van het Fonds voor Arbeidsongevallen, alsmede de aanpassing van de taken dezer instelling, maken deel uit van een geheel van maatregelen waarbij tevens voorzien wordt dat de huidige staats-toelage aan het Fonds voor Beroepsziekten wordt overgenomen door de sector, zijnde de gemachtigde verzekeraars en de werkgevers.

VI. PENSIOENEN

A. Wettelijke basis

Artikel 1, 3°, en artikel 3, § 2, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning.

B. Opsomming

Koninklijk besluit nr. 513 tot afschaffing van de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen en tot reorganisatie van de Rijksdienst voor Werknemerspensioenen.

Koninklijk besluit nr. 514 tot wijziging, wat het brugrustpensioen betreft, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

C. Bespreking

Het koninklijk besluit nr. 513 van 27 maart 1987 regelt de opslorping op 1 april 1987 van de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen door de Rijksdienst voor Werknemerspensioenen, die zelf de Rijksdienst voor Pensioenen wordt.

Deze operatie moet een verbetering van het beheer van de pensioensector mogelijk maken door de samenvoeging van twee administraties die in feite een gelijkaardig doel nastreven.

De hergroepering van de taken, de opheffing van procedures verbonden aan het bestaan van twee instellingen, het samenvoegen van alle beschikbare middelen inzake personeel en materieel zullen de rationalisering van de diensten, de vereenvoudiging van de financiële kringlopen en de herleiding van de beheerskosten mogelijk maken.

Deze hervorming moet uiteindelijk ten goede komen van de gerechtigden voor wie een beter uitgeruste administratie zal ter beschikking staan.

Het koninklijk besluit nr. 514 van 31 maart 1987 stelt een einde aan de bevoegdheid toegekend aan de Koning om de toepassing van de regeling betreffende het brugrustpensioen, ingevoerd door het koninklijk besluit nr. 95 van 28 september 1982, te verlengen. Terzelfder tijd, gezien de vooruitzichten inzake werkloosheid in 1988, behoudt het dit systeem tot het einde van 1988, en tot het einde van 1989 voor de begunstigden van de uitzonderingsregeling ingevoerd bij artikel 85 van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen.

VII. GEHANDICAPTENBELEID

A. Wettelijke grondslag

Het koninklijk besluit nr. 536 vindt zijn wettelijke basis in artikel 1, 2°, b en d, van de wet van 27 maart 1986 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning.

travail n'entérine pas l'accord, le tribunal de travail est compétent;

- contrôle de l'application par les assureurs agréés de la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public.

La reprise par les assureurs agréés de certaines missions du Fonds, ainsi que l'adaptation des missions de cette institution font partie d'un ensemble de mesures par lequel il est également prévu que la subvention de l'Etat actuelle au Fonds des maladies professionnelles sera reprise par le secteur, c'est-à-dire les assureurs agréés et les employeurs.

VI. PENSIONS

A. Base légale

Article 1er, 3°, et article 3, § 2, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi.

B. Enumération

Arrêté royal n° 513 portant suppression de la Caisse nationale des pensions de retraite et de survie et réorganisation de l'Office national des pensions pour travailleurs salariés.

Arrêté royal n° 514 modifiant, en ce qui concerne la pré-pension de retraite, l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés.

C. Commentaire

L'arrêté royal n° 513 du 27 mars 1987 organise le 1er avril 1987 l'absorption de la Caisse nationale des pensions de retraite et de survie par l'Office national des pensions pour travailleurs salariés, celui-ci devenant l'Office national des pensions.

Cette opération doit permettre une amélioration de la gestion du secteur des pensions par la réunion de deux administrations poursuivant en fait un but analogue.

Le regroupement des tâches, la suppression de procédures liées à l'existence de deux organismes, la mise en commun de tous les moyens disponibles en personnel et en matériel rendront possibles la rationalisation des services, la simplification des circuits financiers et la réduction des frais de gestion.

Cette réforme devra en définitive profiter aux allocataires qui disposeront d'une administration plus performante.

L'arrêté royal n° 514 du 31 mars 1987 met fin au pouvoir attribué au Roi de prolonger l'application du régime de pré-pension de retraite organisé par l'arrêté royal n° 95 du 28 septembre 1982. Simultanément, au vu des perspectives du chômage en 1988, il maintient le système jusqu'à la fin de 1988 et jusqu'à la fin de 1989 pour les bénéficiaires du régime dérogatoire organisé par l'article 85 de la loi du 1er août 1985 portant des dispositions sociales.

VII. POLITIQUE DES HANDICAPES

A. Base légale

L'arrêté royal n° 536 trouve sa base juridique dans l'article 1, 2°, b et d, de la loi du 27 mars 1986 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi.

B. Opsomming

Koninklijk besluit nr. 536 tot wijziging van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.

C. Commentaar

Het koninklijk besluit nr. 536 strekt ertoe de uitgaven die door de Staat gedragen worden inzake tegemoetkomingen aan gehandicapten, te verminderen door een aanpassing van bepaalde voorwaarden waaraan moet voldaan worden om recht te hebben op deze tegemoetkomingen.

Artikel 4, § 1, eerste lid, van de wet van 27 februari 1987 bepaalt dat wie op een tegemoetkoming wil aanspraak maken, daadwerkelijk in België dient te verblijven en er de laatste vijf jaar vóór de dag waarop de aanvraag is ingediend, ononderbroken en werkelijk moet verbleven hebben.

Artikel 4, § 1, *in fine*, voorziet dat de Koning bepaalt in welke gevallen van de verblijfsvereiste kan worden afgeweken, waardoor o.m. kan vermeden worden dat strenger wordt opgetreden tegenover Belgen die na een verblijf in het buitenland terugkeren, dan tegenover niet-Belgen.

Om echter een systematische niet-toepassing van de verblijfsvereiste t.a.v. Belgen te vermijden, bepaalt het koninklijk besluit nr. 536 dat aan de voorwaarde van werkelijk verblijf ook is voldaan wanneer men bewijst gedurende minstens 10 jaar in de loop van zijn leven in België te hebben verbleven.

B. Enumération

L'arrêté royal n° 536 modifiant la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés.

C. Commentaire

L'arrêté royal n° 536 vise à réduire les dépenses supportées par l'Etat en matière d'allocations aux handicapés, en modifiant certaines conditions auxquelles il faut satisfaire pour avoir droit à ces allocations.

L'article 4, § 1, de la loi du 27 février 1987 détermine que celui qui prétend à une allocation, doit résider effectivement en Belgique et y avoir résidé effectivement et de manière continue pendant les cinq dernières années avant la date d'introduction de la demande.

L'article 4, § 1, *in fine*, prévoit que le Roi détermine dans quelles conditions il peut être dérogé à la condition de résidence. Par cela on évite que l'on impose aux Belges rentrant au pays après un séjour à l'étranger des normes plus sévères qu'aux étrangers.

En vue d'éviter la non-application systématique de la condition de résidence aux Belges, l'arrêté royal n° 536 détermine qu'il sera également satisfait à la condition de résidence effective lorsqu'on prouve avoir résidé durant sa vie dix années au minimum en Belgique.